

TAMPEREEN
AMMATTIKORKEAKOULU

SOSIAALINEN MEDIA KASVATUSKUMPPA- NUUDEN TUKENA PÄIVÄKOTIRYHMÄSSÄ

Paprika Ilmaniemi

Opinnäytetyö
Marraskuu 2017
Sosiaalialan koulutusohjelma
Varhaiskasvatus

TIIVISTELMÄ

Tampereen ammattikorkeakoulu
Sosiaalialan koulutusohjelma
Varhaiskasvatus

ILMANIEMI, PAPRIKA:

Sosiaalinen media kasvatuskumppanuuden tukena päiväkotiryhmässä

Opinnäytetyö 52 sivua, joista liitteitä 13 sivua
Marraskuu 2017

Opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää, miten sosiaalista mediaa voi hyödyntää vanhempien kanssa tehtävässä yhteistyössä varhaiskasvatuksessa. Tutkimus toteutettiin Kangasalan Touhulassa 3-6 -vuotiaiden lasten ryhmässä. Lapsiryhmän vanhemmille ja työntekijöille luotiin yhteinen keskusteluryhmä Facebookiin. Vanhempien osalta osallistuminen ryhmään oli vapaaehtoista. Ryhmässä keskusteltiin kasvatusta koskevista teemoista, jotka liittyvät arkeen sekä kotona että päiväkodissa.

Vanhemmilla ja varhaiskasvattajilla on kaikilla paljon erilaista lasten kanssa toimimiseen liittyvää tietoa ja taitoa. Keskusteluryhmän tarkoituksena oli mahdollistaa tämän tiedon jakamista tasa-arvoisesti vanhempien ja varhaiskasvattajien välillä. Tavoitteena oli lisätä yhteisöllisyyttä ryhmän vanhempien ja työntekijöiden välillä sekä ryhmän vanhempien välillä. Tarkoituksena oli myös selvittää, miten internetissä toimiva keskusteluryhmä käytännössä voisi toimia ja miten sosiaalista mediaa voisi muuten hyödyntää kasvatuskumppanuudessa.

Tutkimus oli toiminnallinen tutkimus ja tutkimusaineisto koostui keskusteluryhmän sisällöistä, keskusteluihin osallistuneille vanhemmille tehdyistä kyselytutkimuksista sekä ryhmän työntekijöille tehdystä temahaastattelusta. Kaikkien lasten vanhemmat eivät osallistuneet keskusteluryhmään, joten niille vanhemmille, jotka eivät osallistuneet, tehtiin oma kyselytutkimus kehittämisideoiden saamiseksi.

Tutkimuksen tuloksissa kävi ilmi, että keskusteluryhmä ei toiminut täysin mutkattomasti tässä konseptissaan, vaan kehitettävää vielä olisi. Suurin haaste oli alusta, eli Facebook, jolla keskusteluryhmä toimi.

Kokeilulla oli ollut kuitenkin ollut sekä työntekijöiden että vanhempien mielestä myös positiivisia vaikutuksia. Kyselyissä ja haastattelussa ilmeni myös hyviä kehittämisideoita siitä, kuinka sosiaalista mediaa voisi hyödyntää vanhempien kanssa tehtävässä yhteistyössä.

Asiasanat: sosiaalinen media, Facebook, kasvatuskumppanuus, varhaiskasvatus

ABSTRACT

Tampereen ammattikorkeakoulu
Tampere University of Applied Sciences
Degree Programme in Social Services

ILMANIEMI PAPRIKA:

Social Media Supporting Collaboration with Parents in Early Childhood Education

Bachelor's thesis 52 pages, appendices 13 pages
November 2017

The purpose was to find out how social media could be used in communication between parents and early childhood education personnel. The aim was to increase social engagement between parents and early childhood education workers as well as among parents. Finding out how internet based electronic forum could work in practice was also a goal in this study.

The study was conducted in collaboration with Touhula Kangasala in a group of children over 3 years old to ensure the usefulness of questions concerning upbringing. A group was created for personnel and for parents to join in Facebook. Parent participation was voluntary. The material consisted of conversations in the group and of a survey aimed to the participating parents. Another survey was given to the parents who did not participate to get ideas to further improve the concept. The material was analyzed through qualitative content analysis.

The results of this study suggest that there were problems in this concept and more work is needed to get it work without a problem. The main concern was Facebook as the platform for the group and the lack of time available to participate in conversation.

Overall, this study suggests that there are possibilities for using social media in communication between parents and early education employees, but more work needs to be done for it to work. Most parents who participated would have liked to continue the group after the study concluded.

Key words: social media, Facebook, early childhood education

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	5
2	SOSIAALINEN MEDIA JA KASVATUSKUMPPANUUS	6
2.1	Kasvatuskumppanuuden määrittelyä	6
2.2	Vanhempien osallisuus	8
2.3	Sosiaalisen median yhteisöllisyys.....	9
2.4	Ammattilaisena sosiaalisessa mediassa	10
3	OPINNÄYTETYÖN TOTEUTUS	12
3.1	Yhteistyö päiväkotia Touhula.....	12
3.2	Tutkimustehtävä ja tutkimuskysymykset.....	12
3.3	Tutkimusmenetelmä ja aineiston kerääminen.....	13
3.4	Aineiston analyysi.....	14
3.5	Keskusteluryhmä käytännössä.....	16
3.6	Opinnäytetyön luotettavuus ja eettisyys	18
4	KOKEMUKSET KESKUSTELURYHMÄSTÄ	19
4.1	Keskusteluryhmässä mukana olleiden vanhempien kokemuksia keskusteluryhmästä.....	19
4.2	Ajatuksia keskusteluryhmästä niiltä vanhemmilta, jotka eivät liittyneet ryhmään	21
4.3	Työntekijöiden kokemuksia keskusteluryhmästä	22
4.4	Yhteenveto kokemuksista	26
5	JOHTOPÄÄTÖKSET	29
6	POHDINTA.....	33
	LÄHTEET.....	36
	LIITTEET	39
	Liite 1. Infokirje keskusteluryhmästä.....	39
	Liite 2. Uudet liittymisohjeet keskusteluryhmään.....	41
	Liite 3. Keskustelualoitukset	42
	Liite 4. Aloituskyselyn runko vanhemmille	46
	Liite 5. Teemahaastattelun runko	49
	Liite 6. Kysely osallistuneille vanhemmille	50
	Liite 7. Kysely ei-osallistuneille vanhemmille.....	52

1 JOHDANTO

Nykyään ajatellaan, että olisi hyvä tukea vanhempien osallisuutta varhaiskasvatuksessa mahdollisimman paljon. Erilaisia tieto- ja viestintäteknologisia välineitä olisi hyvä käyttää toiminnan tukena vanhempien kanssa tehtävässä yhteistyössä. (Varhaiskasvatus suunnitelman perusteet 2016, 33). Opinnäytetyön ajatus lähti omasta kiinnostuksesta sosiaalista mediaa kohtaan. En löytänyt tietoa vastaavanlaisista kokeiluista, joten olin kiinnostunut kokeilemaan verkossa toimivaa yhteistyötä vanhempien kanssa.

Lasten vanhemmat voivat olla kiireisiä ja täten vanhempainiltoihin ja muihin päiväkodin tapahtumiin osallistuminen ei välttämättä ole kaikille mahdollista. Sosiaalinen media pitää sisällään paljon palveluita, joiden kautta on mahdollista olla vuorovaikutuksessa muiden ihmisten kanssa. Keskusteluryhmä Facebookissa tarjoaa mahdollisuuden keskusteluun ja vanhemmille mahdollisuuden osallistua mihin vuorokauden aikaan tahansa. Varhaiskasvattajien ja vanhempien välinen keskustelu syventää kasvatuskumppanuutta ja synnyttää luottamusta osapuolten välille.

Tämän opinnäytetyön toiminnallinen osuus oli keskusteluryhmä Facebookissa, johon osallistuivat päiväkotiryhmän varhaiskasvattajat ja ryhmän lasten vanhempia. Ryhmässä avattiin yhteensä viisi keskustelunaihetta erilaisista kasvatuksellisista teemoista, jotka näkyvät arjessa päiväkodissa ja kotona. Tavoitteena oli selvittää työntekijöiden ja vanhempien kokemuksia keskusteluryhmästä ja tarkastella näiden kokemusten pohjalta sitä, että millä tavoin sosiaalista mediaa voisi hyödyntää vanhempien kanssa tehtävässä yhteistyössä. Analysoitava aineisto kerättiin keskusteluryhmästä, vanhemmille tehdystä kyselytutkimuksista sekä työntekijöille tehdystä teemahaastattelusta.

2 SOSIAALINEN MEDIA JA KASVATUSKUMPPANUUS

Keskeisiä käsitteitä opinnäytetyössä on kasvatuskumppanuus ja sosiaalinen media. Uudessa varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa 2016 käytetään kasvatuskumppanuudesta puhuttaessa termiä ”huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö”, mutta käytän tässä työssä myös sanaa kasvatuskumppanuus kuvastamaan samaa asiaa. Tavoitteeni oli vaikuttaa sosiaalisen median avuin vanhempien osallisuuteen päiväkodissa ja tätä kautta vahvistaa vanhempien ja päiväkodin työntekijöiden välistä kasvatuskumppanuutta sekä yhteisöllisyyttä vanhempien kesken. En löytänyt vastaavia kokeiluja sosiaalisen median hyödyntämisestä varhaiskasvatuksessa, kun yritin etsiä materiaalia tutkimukseen.

Vanhempien kanssa tehtävä yhteistyö ja vanhempien keskinäinen yhteistyö ja yhteisöllisyys tukevat päiväkotien henkilökunnan työtä, joten siihen olisi hyvä panostaa. Yhteistyötä pitäisi laajentaa myös tieto- ja informaatioteknologian puolelle perinteisten väylien lisäksi. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016, 32–33.)

Sosiaalisen median käyttö on lisääntynyt merkittävästi vuosien varrella. Tilastokeskuksen (2015) mukaan pelkästään mobiililaitteella sosiaalisen median yhteisöpalveluita käyttäviä 25-34 -vuotiaita on ollut 81% väestöstä vuonna 2015. Tästä nuoremmilla käyttöprosentti on hieman suurempi, mutta vielä 35-44 vuotiaillakin 63% väestöstä. Näin ollen voisi ajatella, että olisi erittäin mahdollista laajentaa varhaiskasvatuksessa tehtävää yhteistyötä myös sosiaalisen median puolelle, kun se on arkikäytössä nykypäivänä monella.

2.1 Kasvatuskumppanuuden määrittelyä

Aiemmin kasvatuskumppanuudessa asiantuntijalla on mielletty usein olevan erityisempi asema, vaikka kuitenkin kasvatuskumppanuuden ihanne on asettaa vanhemmuuden sekä työntekijän asiantuntijuudet tasavertaiseksi keskenään (Alasuutari 2010, 20–22). Oikeastaan vanhemmalla on lapsen kasvatuksessa ensisijainen vastuu ja varhaiskasvattaja vasta toissijainen vastuu, joskin ammatillista osaamista ja tietoa. Kasvatuskumppanuuden muodostumisen vastuu puolestaan on ensisijaisesti varhaiskasvattajan vastuulla. Tarkoituksena on yhdistää vanhemman ja varhaiskasvattajan yhteinen osaaminen. (Kekkonen 2012, 42.) Vanhemmilla sekä varhaiskasvattajilla on molemmilla ainutlaatuista tietoa lapsesta ja näiden pohjalta muodostetaan yhteisiä tavoitteita varhaiskasvatukselle (Karila 2006, 93).

Kasvatuskumppanuutta ei ole mahdollista toteuttaa ilman molemminpuolista yhteistä ymmärrystä, joka lisää yhteisöllisyyttä osapuolten välillä. Tällaista yhteisöllisyyden ja yhteenkuulumisen tunnetta yksilöllä voidaankin pitää yhtenä kasvatustuorovaikutuksen tärkeänä päämääränä. (Karila & Alasuutari 2006, 9.)

Varhaiskasvatuksessa vanhempien kanssa tehtävä yhteistyö täytyy olla dialogista ja se edellyttää, että varhaiskasvatuksessa toimivat kasvattajat ovat aloitteellisia tämän suhteen. Tulee ottaa huomioon perheiden moninaisuus sisältäen lasten yksilölliset tarpeet sekä vanhempien tarvitsema tuki vanhemmuudessa. Erityisen tärkeää on saavuttaa luottamuksellinen ilmapiiri päiväkodissa. Lasten huoltajien täytyy saada myös osallistua toiminnan sekä muun varhaiskasvatustyön suunnitteluun ja kehittämiseen päiväkodissa. Tieto- ja viestintäteknologiaa tulisi hyödyntää kommunikaatiossa vanhempien kanssa. Heidän kanssaan tehtävä yhteistyö tukee myös heidän keskinäistä verkostoitumistaan ja lisää yhteisöllisyyttä. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016, 32–33.)

Vanhempien ja työntekijöiden keskeinen vuorovaikutus vaikuttaa siihen, että lapsella on ehyt kasvuympäristö. Kun vanhemmat ja työntekijät ovat vuorovaikutuksessa keskenään, toimivat ne linkkinä lapsen eri kasvuympäristön yhdistäjinä. (Karila 2006, 91.) Vanhemmilta päiväkotiin tuleva tieto lapsesta on merkityksellistä. Tieto lapsen elämästä muissa elämänsä kasvuympäristöissä on erittäin tärkeää varhaiskasvattajille ja auttaa ymmärtämään paremmin lapsen sosiaalista käyttäytymistä. Tämän vuoksi vanhempien kanssa tehtävä tiivis yhteistyö on tärkeää. Vanhemmat myös usein toivovat saavansa päiväkodista tukea kasvatustehtävässään ja ohjausta vaikeisiin kasvatuksellisiin pulmiin. (Neitola 2013, 133-134.)

Kuunteleminen vaatii aina läsnäoloa tilanteessa. Kuuntelu on tärkeä ja ohjaava periaate kasvatuskumppanuudessa ja työntekijän tulee kiinnittää huomiota siihen, että kuuntelee vanhempaa aidosti, kiinnostuneesti ja läsnäolevasti. Toinen kasvatuskumppanuutta ohjaava periaate on kunnioitus. Tämä tarkoittaa kasvatuskumppanuudessa vanhemman ja hänen kokemuksensa arvostamista. Näiden kahden pohjalta rakentuu luottamuksellinen suhde vanhemman ja päiväkodin työntekijän välille. (Kaskela & Kekkonen 2006, 32-40.) On myös otettava huomioon se, että vanhemmille on saatavilla tukea mahdollisimman matalalla kynnyksellä sekä moniammatillisesti (Neitola 2013, 131).

Käytännössä kasvatuskumppanuus varhaiskasvatuksen arjessa toteutuu ajatuksen vaihtona ja keskustelulla vanhempien kanssa esimerkiksi tulo- ja haku tilanteissa ja vasu-keskusteluissa.

2.2 Vanhempien osallisuus

Osallisuus tarkoittaa yksilön kokemusta joukkoon kuulumisesta ja kuulluksi tulemisesta. Siihen kuuluvia tärkeitä piirteitä ovat luottamus, mahdollisuus vaikuttaa sekä sitoutuminen. Kyse on tässä yhteydessä yhteisöön kiinnittymisestä. (Jämsén & Pyykkönen 2014, 9.) Sosiaalinen osallisuus mielletään syrjäytymisen vastakohtaksi. Asiakkaiden osallistamisella (tässä tapauksessa vanhempien) voidaan parantaa palveluita. Asiakkaiden kokemus laadusta, toimivuudesta ja palvelun tehokkuudesta on erittäin tärkeä. (Hämäläinen, Kuusio & Leemann 2015, 9.)

Osallisuus voidaan jakaa neljään osa-alueeseen: tieto-, suunnittelu-, toiminta- ja päätösosallisuuteen. Osa-alue määräytyy sen mukaan, mitkä osallistumismahdollisuudet henkilöllä on. Tieto-osallisuudella tarkoitetaan sitä, että ihminen saa tietoonsa kaiken itseään koskevan tiedon. Suunnitteluosallisuudessa ihminen kuullaan osana jonkin yhteisön toiminnan suunnittelua. Toimintaosallisuudella yksilö pääsee osallistumaan toiminnan toteutukseen ja kokee sen mielekkääksi. Päätösosallisuudella, joka on aiempia tasoja syvempi osallisuuden taso, yksilöllä on mahdollista tehdä päätöksiä yhteisössä. (Aalto-Kallio, Koskinen-Ollonqvist, Nikula & Rouvinen-Wilenius 2012, 51-53.)

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet (2016) painottaa erityisen paljon vanhempien kanssa tehtävään yhteistyöhön ja siihen, että vanhemmat saisivat olla mukana suunnittelemassa varhaiskasvatusta. Vanhempien osallisuus varhaiskasvatuksen arjessa käytännössä tarkoittaa sitä, että pystytään ymmärtämään perheiden tärkeys lapsen elämässä ja annetaan vanhemmille mahdollisuus osallistua muun muassa varhaiskasvatuksen suunnitteluun. On tärkeää huomioida myös perheiden monimuotoisuus sekä ottaa se huomioon päivähoidon arjessa.

Aiemmin ei ole ajateltu, että vanhempien osallisuus olisi niin tärkeä osa varhaiskasvatusta, kuten se nykypäivänä mielletään. Metso kertoo Vanhemmat osallisina koulun arjessa -artikkelissa (2013, 24-28) samaa myös kouluelämän puolelta. Myös koulussa ajatellaan, että on tärkeää panostaa lapsia kasvattavien henkilöiden yhteistyöhön ja etenkin

siihen, että vanhemmat saavat olla mukana antamassa oman äänensä. Julkaisussa tulee myös ilmi, että vanhempien osallisuus ei synny itsestään, vaan siihen täytyy kiinnittää erityistä huomiota ja panostaa: Luoda tilanteita, joissa osallisuus toteutuu. On tärkeää myös huomioida se, että millä tasolla vanhempien osallisuus toteutuu. Pidetäänkö tärkeänä, että vanhemmat pääsevät vaikuttamaan oman lapsensa kasvatukseen ja koulutukseen vai voisiko olla mahdollista, että vanhemmat pääsisivät osallistumaan koulutuksen suunnitteluun jopa kunnallisella tasolla.

Päiväkodin työntekijöillä on suuri vastuu siitä, kuinka vanhempia voidaan osallistaa varhaiskasvatuksessa aidosti. Päiväkodin tulisi olla avoin kohtaamispaikka päiväkodin lasten lisäksi myös heidän perheilleen. Henkilökunnan tehtävä on pitää huolta siitä, että vanhemmilla on tarpeeksi tietoa siitä, mitä päiväkodissa päivän aikana tapahtuu. Osallisuus rakentuu avoimelle keskustelulle ja tiedon jakamiselle, jota tuetaan avoimella ilmapiirillä. Kokemus osallisuudesta perustuu siihen, että jokainen yksilö tulee kuulluksi, dialogi toteutuu ja päätökset tehdään yhdessä. (Parrila & Fonsén 2016, 108-111.)

2.3 Sosiaalisen median yhteisöllisyys

Sosiaalisesta mediasta on tullut tärkeä paikka kokea yhteenkuuluvuutta. Keskustelu- ja chat -sivustot mahdollistavat kokemusten jakamisen ja kontakteiden luomisen saman henkisten ihmisten kanssa. (Nyyssölä 2008, 112–115.) Ihminen tarvitsee yhteisöä ja toisten ihmisten hyväksyntää. Ihmisen hyväksytyksi tuleminen tunne tai sen puute vaikuttaa selkeästi hänen toimintaansa. (Heinonen 2008, 13.) Aitona yhteisöllisyytenä voidaan ajatella sellaisia yhteisöjä, joissa ihmiset kokevat yhteenkuuluvuuden tunnetta, mutta jonka jäsenenä toimii monenlaisia yksilöitä (Kurki 2000, 130).

Yhteisöllisyys ei välttämättä vaadi suoraa vuorovaikutusta ihmisten välillä, vaan se voi tapahtua myös verkossa. Yhteisöllisyys on kuitenkin ihmisen henkilökohtainen kokemus johonkin joukkoon kuulumisesta. Tämä on mahdollista muodostaa myös sähköisesti, jos yhteisön jäsenet voivat kokea luottamusta ryhmää kohtaan ja voivat toimia avoimesti. (Heinonen 2008, 94-95.) Sosiaalisessa mediassa voidaan ajatella ihmisen voivan kokea yhteisöllisyyttä ja osallisuutta. Arkisen keskustelun ytimessä on paljon tärkeitä asioita, kun sosiaalista mediaa osaa hyödyntää oikein keskustelualustana. (Siikasalmi 2014, 97-85.)

Internet, tarkemmin sosiaalinen media, tarjoaa nykypäivänä paljon erilaisia sovelluksia ja alustoja, joissa voi käydä yksityistä tai julkista keskustelua (Merilampi 2014). Sen kautta on myös helppoa jakaa tietoa sekä verkostoitua ihmisten kanssa ja ylläpitää ihmissuhteita (Pesonen 2013, 39). Sosiaalisen median palvelut, kuten Facebook, ovat sellaisia, joissa ihmiset ovat aktiivisia ja avoimia. Sosiaalinen media tarjoaa mahdollisuuden yhteisöllisyyden kokemiseen. (Heinonen 2009, 6-7.)

Sosiaalista mediaa pidetään usein ajanhaaskauksena ja viihteenä, vaikka kyse ei oikeastaan ole siitä, vaan kyse on siitä, kuinka me tahdomme hyödyntää sosiaalista mediaa, josta käytetään toisinaan jopa termiä ”yhteisöllinen media”. Sosiaalinen media voi toimia myös tiedonhaku tai paremminkin tiedonvaihto -palveluna, kun ihmiset jakavat erilaisissa keskusteluryhmissä toisilleen tietoa, vaikka se ei olekaan välttämättä asiantuntijan tuottamaa. Sosiaalisessa mediassa onkin mahdollista saada tietoa, joka perustuu ihmisten kokemuksiin ja mielipiteisiin. (Haasio 2011, 123-128.)

Facebook on yhteisö, jossa voi mm. jakaa kuulumisia, keskustella ja ylläpitää ihmissuhteita. Facebook mielletään usein vapaa-ajan yhteisöksi, vaikka useat ihmiset verkostoituvat siellä esimerkiksi työtehtäviään varten. Facebookiin voi perustaa suljetun ryhmän, jonka keskusteluihin pääsee osallistumaan vain sen ryhmän jäsenet. (Haasio 2009.)

2.4 Ammatillisena sosiaalisessa mediassa

Sosiaalisessa mediassa on omat erityispiirteensä vuorovaikutuksessa, joiden tiedostaminen helpottaa siellä työskentelyä. Sosiaalinen media on nimensä mukaisesti vuorovaikutusta eli vastavuoroista ajatusten vaihtoa. Tämän vuoksi sosiaaliseen mediaan tuotettavan tekstin tulee olla myös muiden kanssa viestivää. Ominaisuuksia tuotettavalle tekstille on se, että tekstin pituus on lyhyt, jotta lukija jaksaa lukea kaiken sisällön. Tekstin tarkoitus ei ole myöskään olla kaiken kattava, vaan lukijalle täytyy jättää myös tilaa kommentoida, jolloin vuorovaikutus pääsee syntymään. Tekstin tulee olla helppolukuista. (Kortesuo 2010, 16.)

Sosiaalisen median käyttäminen sosiaalialan työssä, varsinkin varhaiskasvatuksessa, on melko uutta. Viestinnän välineet kuitenkin muuttuvat jatkuvasti ja on hyvä pysyä ajan tasalla siinä, että käytetään työssä niitä välineitä, joilla parhaiten saadaan asiakkaisiin kontaktia. (Karhuniemi 2013, 131.)

Yleisesti sosiaaliseen mediaan tuotettava teksti tulisi olla myös positiivissävytteistä, vaikka olisikin eri mieltä. Oman mielipiteensä voi tuoda julki pehmeästi, mutta vastakommentoijaa ei voi lytätä, vaan pitää osata perustella oma kantansa kehittävästi. Varsinkin ammattilaiskäytössä on tärkeää, että osaa kommentoida tekstiä asiallisesti. Internetissä teksti vanhenee nopeasti, joten kirjoitettava teksti tulisi olla myös ajankohtainen. (Kortesuo 2010, 16.)

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa kannustetaan käyttämään vanhempien kanssa tehtävässä yhteistyössä ajankohtaista tieto- ja viestintäteknologiaa. Opetushallitus kannustaa käyttämään myös kouluissa oppilaiden vanhempien kanssa tehtävässä yhteistyössä sosiaalista mediaa apuna. Sosiaalista mediaa pidetään helppona yhteistyövälineenä vanhempien kanssa, koska se toimii reaaliajassa ja sitä on mahdollista käyttää joustavasti perheiden tarpeiden mukaan. (Opetushallitus 2012.) Myös Kuntaliiton (2015, 11-12) visio vuodelle 2025 on, että vanhempien kanssa tehtävä yhteistyö olisi yksi pääperiaatteista varhaiskasvatuksessa ja että varhaiskasvatuksessa käytettäisiin tieto- ja viestintäteknologiaa osana arkista työtä. Lasten kuvia ja tietoja voi kuitenkin viedä internettiin vain huoltajan suostumuksella. (Heinonen ym. 2016, 239).

On monia tapoja käyttää sosiaalista mediaa sosiaalialan työpaikoilla. Sosiaalisessa mediassa voi esimerkiksi informoida, kerätä palautetta, ohjata asiakkaita oikeisiin palveluihin, rekrytoida uusia työntekijöitä, verkostoitua, pitää yhteyttä, keskustella ja vaikuttaa. Sosiaalisen median käytön sujuvuus vaatii työnantajalta työntekijöiden kouluttamista sosiaalisen median työkäyttöön. Sosiaalisen ammattilaisen työskennellessä sosiaalisessa mediassa on erityisen tärkeää kiinnittää huomiota tietoturvaan ja salassapitovelvollisuuteen. Myös, koska sosiaalinen media on koko ajan auki, täytyy muodostaa työntekijälle ja asiakkaalle rajat siihen, että työtä tehdään vain työaikoina, vaikka tämä tapahtuu sosiaalisessa mediassa, joka on koko ajan ”auki”. (Lastensuojelun Keskusliitto 2016.)

3 OPINNÄYTETYÖN TOTEUTUS

Opinnäytetyön aihe alkoi hahmottumaan syksyllä 2016, kun aloin miettiä mahdollisuuksia informaatiotekniikan ja sosiaalisen median hyödyntämiseen päiväkodissa. Aika pian mieleeni tuli ajatus jonkinlaisesta keskusteluryhmästä, joka mahdollistaisi vanhempien osallisuuden päivähoitoryhmässä. Työelämäyhteistyön työlleni etsin vasta tämän jälkeen ja Touhula tuntui luontevalta ratkaisulta, koska siellä toteutetaan muutenkin aktiivisesti vanhempien kanssa tehtävää yhteistyötä. Tavoitteena oli madalta vanhempien kynnystä osallistua varhaiskasvatukseen, kehittää uudenlaista yhteistyötä vanhempien kanssa ja saada uusi työväline päiväkodin käyttöön sekä luoda yhteisöllisyyttä vanhempien kesken.

3.1 Yhteistyö päiväkotiki Touhula

Pohdin tarkkaan työtä aloittaessani millainen yhteistyökumppani olisi sopiva. Suunnittelin työn ennen yhteistyökumppanin pyytämistä ja tarjosin sitä sen jälkeen yhteistyökumppanille. Kangasalan Touhula valikoitui sen perusteella, että tiesin, että siellä ajatellaan myönteisesti vanhempien kanssa tehtävästä yhteistyöstä ja ajattelin myös vanhempien olevan aktiivisia toimijoita, koska päiväkodilla on oma vanhempaintoimikunta. Koin, että päiväkodissa oli myös vastaanottavainen ilmapiiri tällaiseen kokeiluun. Työ toteutettiin ryhmässä, jossa lapset ovat yli kolmevuotiaita, jotta kasvatukselliset kysymykset olisivat mahdollisimman hedelmällisiä.

Touhula kuvailee arvojaan ennakkoluulottomaksi ja he kertovat kehittävänsä toimintaansa jatkuvasti. Touhulassa kasvatustyössä huomioidaan myös perheet ja työ perustuu aitoon välittämiseen. Ajatuksena on, että päiväkodin tehtävänä on tukea perheitä kokonaisvaltaisesti kasvatustyössä. Päiväkodin arvoihin kuuluukin avoin ja rehellinen kasvatusyhteistyö perheiden kanssa. (Touhula 2017.)

Tätä opinnäytetyötä varten perustin keskusteluryhmän Facebookiin, jossa keskustelua käytiin. Loin itselleni oman käyttäjätunnuksen ja opinnäytetyössä mukana olleen ryhmän työntekijöille oman käyttäjätunnuksen, jonka käytön he jakoivat. Kerron tästä tarkemmin myöhemmin tässä opinnäytetyössä.

3.2 Tutkimustehtävä ja tutkimuskysymykset

Tutkimuksen tehtävänä oli löytää uusia työvälineitä vanhempien kanssa tehtävään yhteistyöhön päiväkodissa. Tarkoituksena oli madaltaa vanhempien kynnystä osallistua varhaiskasvatukseen ja lisätä yhteisöllisyyttä päiväkotiryhmässä sekä vanhempien välillä keskenään, että työntekijöiden ja vanhempien välillä. Tutkimusta ohjaavina kysymyksinä toimivat seuraavat kysymykset:

- Miten lasten vanhemmat ja päiväkotiryhmän työntekijät kokevat keskusteluryhmän vaikuttavan vanhempien osallisuuteen päiväkodissa?
- Miten lasten vanhemmat kokevat keskusteluryhmän vaikuttavan heidän keskinäiseen vuorovaikutukseen?
- Miten sosiaalista mediaa voisi hyödyntää vanhempien kanssa tehtävässä yhteistyössä varhaiskasvatuksessa?

Haluan tutkia tässä opinnäytetyössä sosiaalisen median käyttöä vanhempien kanssa tehtävässä yhteistyössä vanhempien kanssa. Olen kiinnostunut siitä, että voisiko tällaisella keskusteluryhmällä olla vaikutusta päiväkotiryhmän aikuisten, eli vanhempien ja työntekijöiden, väliseen yhteisöllisyyteen ja mitä muita vaikutuksia tällaisella keskustelulla on.

3.3 Tutkimusmenetelmä ja aineiston kerääminen

Tutkimus oli kvalitatiivinen toimintatutkimus. Keräsin aineistoa lasten vanhemmilta ja päiväkotiryhmän työntekijöiltä siitä, kuinka he kokivat keskusteluryhmän. Suoritin kyselytutkimuksen ryhmän alkaessa keskusteluryhmään osallistuneille vanhemmille. Kysely sisälsi sekä kvalitatiivisia että kvantitatiivisia kysymyksiä, jotta sain tarvitsemani aineiston keskusteluryhmän laadulliseen arviointiin.

Tavoitteena laadullisessa tutkimuksessa on siis tavoittaa ihmisten henkilökohtaisia kokemuksia, eikä tarkoituksena olekaan löytää varsinaista totuutta. (Vilkkä 2015, 118-120.) Kysyin kyselyssä myös toiveita ryhmäkeskusteluiden aiheiksi, sillä tahdoin osallistaa vanhempia, jotta osallistuminen keskusteluun olisi heille mielekkäämpää ja he innostuisivat paremmin ottamaan osaa keskusteluihin.

Ylläpidin keskusteluryhmää kolmen viikon ajan, jolloin tein viisi aloitusta eri aiheista ja jaoin muuta kasvatukseen liittyvää ajankohtaista mediaa ryhmässä. Myös vanhemmilla ja työntekijöillä oli mahdollisuus jakaa ryhmään linkkejä tai aloittaa keskusteluja, mutta

muita aloituksia ei tullut. Keskusteluryhmän aiheina oli ulkoilu, tunnetaidot, lasten median käyttö, kaverisuhteet ja leikkitaidot sekä kasvatuskumppanuus. Käytin työhöni materiaalia myös keskusteluryhmästä, jonka kerroin vanhemmille avoimesti koko ajan.

Lopuksi tein sekä kvantitatiivisia että kvalitatiivisia kysymyksiä sisältävän kyselyn vanhemmille, jotka olivat mukana keskusteluryhmässä. Kysely käsitteli kokemuksia ryhmän toimivuudesta ja kehitysehdotuksia. Tavoitteena oli kerätä vanhempien kokemuksia keskusteluryhmän toimivuudesta ja vaikutuksista.

Tein samasta aiheesta puolistrukturoidun teemahaastattelun ryhmän lastenhoitajalle ja lastentarhanopettajalle, jonka nauhoitin ja litteroin myöhemmin. Puolistrukturoitu teemahaastattelu on haastattelu, jonka kysymyksiä ei kirjoiteta valmiiksi, vaan mietitään etukäteen runko, joka pohjalta keskustelua käydään. Rungossa otetaan huomioon, että sen pohjalta saadaan aikaan keskustelu, joka vastaa tutkimusongelmaan. (Vilka 2015, 124.)

Haastattelun äänittäminen oli hyvä tapa kerätä aineistoa, sillä se on erittäin tarkka ja antaa paljon mahdollisuuksia tutkijalle laajuudellaan (Alasuutari 2011, 67-68). Ryhmähaastattelu oli hyvä aikataulullisesti, mutta siinä oli myös muita hyviä puolia. Se antoi mahdollisuuksia työntekijöille keskenään koota kokemuksia keskusteluryhmästä. Ryhmähaastattelu voi tehdä haastattelutilanteesta rennomman sekä auttaa haastateltavia muistamaan kokemuksiaan (Eskola & Suoranta 1998, 67).

Lopuksi tein vielä kyselyn niille vanhemmille, jotka eivät osallistuneet ryhmään, jossa tiedustelin kehitysehdotuksia ja ajatuksia sosiaalisen median käytöstä varhaiskasvatuksessa sekä syitä siihen, miksi he eivät liittyneet ryhmään. Koin tämän olevan tarpeellista, jotta kehittämisehdotukset olisivat valideja, kun ne eivät tulisi vain niiltä vanhemmilta, jotka olivat olleet ryhmässä mukana.

3.4 Aineiston analyysi

Kerättyäni kaiken tarvitsemani aineiston aloitin aineiston analyysin, jonka tein aineistolähtöisesti. Aineistolähtöisessä analyysissä tutkitaan aineistoa ilman ennakkomääritelmiä tai -ajatuksia tutkimuksesta (Eskola & Suoranta 1998, 15). Tutkimuskysymykseni eli miten lasten vanhemmat ja päiväkotiryhmän työntekijät kokevat keskusteluryhmän vaikut-

tavan vanhempien osallisuuteen päiväkodissa, miten lasten vanhemmat kokevat keskusteluryhmän vaikuttavan heidän keskinäiseen vuorovaikutukseen ja miten sosiaalista mediaa voisi hyödyntää vanhempien kanssa tehtävässä yhteistyössä varhaiskasvatuksessa, ohjasivat työskentelyä koko analyysin ajan.

Litteroin työntekijöille tekemäni teemahaastattelun sanataarkasti, jonka jälkeen jaoin aineiston kolmeen teemaan; ennakko-oletukset keskusteluryhmästä, kokemukset keskusteluryhmästä ja kehitysehdotukset keskusteluryhmästä ja sosiaalisen median hyödyntämisestä vanhempien kanssa tehtävässä yhteistyössä. Litterointi tarkoittaa nauhoitetun haastattelun kirjoittamista tekstimuotoon niin, että kerrotun asian merkitys ei pääse muuttumaan (Vilkkä 2005, 116).

Koodasin väreittäin kunkin lajitellun teeman ja mietin, että mikä oli tutkimuskysymysteni kannalta olennaista tietoa. Koodaaminen helpottaa aineiston tulkintaa, kun tietyt toisiinsa viittaavat asiat löytyvät helpommin aineistosta (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006). Lopuksi tein koodaamistani aineistosta taulukon, joka helpotti työn jäsentämistä.

Koodaamisen avulla koitin löytää tutkimuskysymyksen kannalta olennaiset tiedot aineistosta. Laadullisessa tutkimuksessa aineiston ”pelkistäminen” helpottaa aineiston tutkimista. Pelkistämisen jälkeen aineistosta yritetään löytää yhdistäviä tekijöitä. Kun sama asia voidaan todentaa monen ihmisen kokemaksi, sitä voidaan pitää luotettavana tietona. Kuitenkin tulee huomioida myös aineistossa esiin tulleet eriävät kokemukset ja yksilöiden lähtökohdat näihin näkemyksiin. (Alasuutari 2011, 29-34.)

Keräsin myös keskusteluryhmään osallistuneiden vanhempien kyselyiden kvantitatiiviset vastaukset samaan taulukkoon ja koodasin kyselyt väreillä teemoittain, jotta pystyin vertailemaan vastauksia toisiinsa. Kvalitatiivisten kysymyksiä aineisto jäi melko suppeaksi, mutta sain mielestäni mielenkiintoisia tuloksia jo näillä aineistoilla. Erilaisella kohdejoukolla olisivat tulokset kuitenkin voineet olla jotakin muuta.

Niiden vanhempien, jotka eivät osallistuneet keskusteluryhmään, vastaukset keräsin myös omaan taulukkoonsa, josta niitä oli helpompi vertailla keskenään. Toteutin samanlaisen värikoodauksen näille aineistoille kuin osallistuneiden vanhempien aineistoille.

3.5 Keskusteluryhmä käytännössä

Alkuperäisen suunnitelman mukaan keskusteluryhmän olisi kestänyt 4-6 viikkoa ja aihe olisi alkanut aina kerran viikossa. Olin suunnitellut pitäväni aloituksena infotilaisuuden vanhemmille, mutta aikataulusta johtuvista syistä tämä jäi pois ja keskusteluryhmää tiivistettiin. Keskustelunaiheita tuli yhtä paljon, kuin oli tarkoituskin, mutta ne tulivat tiimmässä aikataulussa, kahdesti viikossa, maanantaisin ja torstaisin.

Keskusteluryhmässä keskusteltiin kasvatuksellisista teemoista (liite 5), jotka koskevat sekä varhaiskasvatusta että kotia. Tavoite oli, että vanhemmat saavat jakaa omaa tietoutaan työelämään ja toisin päin. Keskustelualoitusten aiheet valikoituvat alkukyselyn toivomusten mukaisesti sekä hieman sen mukaan, millaisia artikkeleita löysin aloituksiin. Kysyin myös päiväkotiryhmän työntekijöiden ideoita aloitukseen ja yksi aiheista tuli suoraan heiltä. Oli tärkeää kysyä myös työntekijöiden ja vanhempien näkemyksiä, sillä ne poikkesivat paljon omista alkuperäisistä suunnitelmistani. Halusin tällä myös mahdollistaa vanhempien osallisuutta.

Keskusteluryhmä toteutettiin Facebookissa, koska se oli helppo valmis sovellus, jota moni vanhempi käyttää jo valmiiksi. Loin tunnuksen päiväkotiryhmälle, jota kaikki työntekijät käyttivät niin, että allekirjoittivat aina oman tekstinsä omalla nimellään. Tein myös itselleni oman opiskelijaprofiilin Facebookiin tätä varten. Pidin ehdottoman tärkeänä, että ryhmässä toimitaan omalla nimellä, jotta päästään tutustumaan toisiin ja keskustelu pysyy asiallisena, joten siinäkin mielessä Facebook tuntui oikein hyvältä alustalta.

Kävin ohjeistamassa ryhmän työntekijöitä ryhmän ideasta ja käytännön ohjeista ennen ryhmän alkua, jolloin kysyin myös heidän ideoitaan keskusteluihin. Kävimme pääpiirteittäin läpi, kuinka olin ajatellut, että lasten päiväuniaikaan ehtisi kännykällä vastailemaan keskusteluihin ja tarkoitus olisi esittää omia näkemyksiään varhaiskasvattajana teemoihin, joita tulisin avaamaan keskustelutyhmään kahdesti viikossa. Sovimme myös, että ryhmässä olevat harjoittelijat saavat osallistua keskusteluun. En velvoittanut työntekijöitä osallistumaan joka päivä tai edes joka toinen päivä keskusteluun, sillä tahdoin sen olevan oma-aloitteista niin, että he jakaisivat aitoja ajatuksiaan, silloin kun niitä syntyisi.

Kutsuin vanhemmat Facebook-ryhmään kirjeellä (liite 1), jossa kerroin lyhyesti itsestäni sekä ryhmän ideasta ja ohjeistin, kuinka ryhmään pääsee liittymään. Muutaman päivän

päästä kuitenkin selvisi, että ryhmän löytämisessä oli ollut ongelmia ja liittyneitä vanhempia oli vähän. Tämän jälkeen kävin yhtenä iltapäivänä lasten kotiin haun aikaan jakamassa uudet ohjeistukset ryhmään liittymiseen (liite 2). Ajattelin myös, että minun oli hyvä tavata vanhempia hakutilanteessa, jotta en vaikuttaisi niin etäiseltä ja ryhmään liittyminen voisi olla helpompaa. Tapasin tämän iltapäivän aikana monia vanhempia kasvokkain, mutta siltikään kovin moni vanhempi ei innostunut liittymään mukaan keskustelemaan. Keskustelut kuitenkin aloitettiin viikon kuluttua ensimmäisestä kirjeestä suunnitelman mukaan. Samaan aikaan kun avasin ryhmän, lisäsin ryhmään ensimmäisen aloituskyselyn vanhemmille. Keskusteluryhmään osallistuminen oli siis vanhemmille vapaaehtoista, eikä keskusteluryhmään liittyminen edellyttänyt aktiivista osallistumista. Osallistuminen tutkimukseen täytyy aina olla vapaaehtoista, jotta se on mielekästä osallistujalle (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006).

Keskusteluryhmässä oli mukana neljä vanhempaa, jotka kaikki keskustelivat mukana hyvin ahkerasti ja sitoutuivat hyvin mukaan toimintaan. Tein osallistuneille vanhemmille sähköiset kyselyt keskusteluryhmän alkaessa (liite 4) ja päättyessä (liite 6). Molemmissa kyselyissä kysyin sekä kvalitatiivisia että kvantitatiivisia kysymyksiä liittyen sosiaaliseen mediaan sekä kasvatusyhteistyöhön päiväkodin kanssa. Ensimmäisessä kyselyssä kysyin myös heidän mielipiteitään kiinnostavista keskustelunaiheista, jotta sain osallistettua heitä ryhmän sisällön suunnitteluun. Lopuksi tein vielä yhden kyselyn (liite 7), jossa tiedustelin niiden vanhempien näkemyksiä, jotka eivät osallistuneet ryhmään. Kyselyssä esitin sekä kvantitatiivisia että kvalitatiivisia kysymyksiä sosiaalisen median hyödyntämisestä varhaiskasvatuksessa sekä syitä sille, mikseivät he tällä kertaa liittyneet mukaan keskusteluun. Viimeinen kysely, ei osallistuneille vanhemmille, oli mahdollista täyttää joko sähköisesti tai jakamalla lomakkeella. Lopuksi yhdistin molempia reittejä tulleet kyselyt sähköiseen muotoon, jotta pystyin analysoimaan tuloksia.

Tein teemahaastattelun (liite 5) ryhmän lastenhoitajalle ja lastentarhanopettajalle, jolla selvitin heidän kokemuksiaan tällaisesta työvälineestä ja sen toimivuudesta. Tarkoitukseni oli saada kuuluviin heidän ajatuksiaan siitä, että miten keskusteluryhmää voisi kehittää ja mikä tekisi siitä toimivamman. Jaoin haastattelu kysymykseni niin, että aluksi keskustelimme ryhmän aloituksesta ja siihen liittyvistä kysymyksistä, sitten itse keskustelusta ja sen sisällöistä ja lopuksi pohdimme erilaisia kehittämistapoja ja muita tapoja miten sosiaalista mediaa voisi hyödyntää varhaiskasvatuksessa.

3.6 Opinnäytetyön luotettavuus ja eettisyys

Käytän tässä työssä ajankohtaista ja luotettavaa lähdemateriaalia. Vältän lähteitä, joiden alkuperää en voi tietää. Keräsin tietoja koskien yhtä päiväkotiryhmää, joten tulokset ovat luotettavia vain kyseisessä ryhmässä, eikä sitä voi suoraan soveltaa johonkin toiseen ryhmään. Jos tutkimuksen siirtää muuhun ryhmään, voivat tulokset olla erilaisia. Keskusteluryhmän toimivuuteen vaikuttaa paljon ryhmän olemassa oleva tilanne sekä vanhempien ja henkilökunnan innostus osallistumiseen. Vaikutusta tuloksiin antaa myös se, että minkä ikäisiä lapsia ryhmässä on, sillä eri-ikäisten lasten kanssa on olemassa erilaiset kasvatukselliset haasteet. Tässä tutkimuksessa aineisto jäi myös melko suppeaksi, sillä keskusteluryhmään osallistui ryhmästä vain murto-osa vanhemmista, joten jos jossakin toisessa keskusteluryhmässä olisi mukana useampi vanhempi, niin tulokset voisivat olla erilaisia. Tutkimuksen kysymyksiä ei voida yleistää, kun aineisto on kerätty niin pieneltä joukolta (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2014, 181–182).

Pyrin ottamaan keskustelufoorumin aiheiksi ajankohtaisia aiheita, joiden ajattelin koskevan sekä kodin että päiväkodin arkea. Kysyin myös vanhempien ja työntekijöiden mielipiteitä keskustelun aiheista ennen ryhmän alkua. Kerroin vanhemmille ryhmään osallistumisen olevan vapaaehtoista ja ohjeistin vanhempia ryhmän alkaessa asialliseen keskusteluun. Kerroin myös avoimesti alusta alkaen kyseessä olevan opinnäytetyöni ja kerroin tutkimusmenetelmästäni avoimesti. Näin pyrin avoimeen ja luottamukselliseen yhteistyöhön niin vanhempien kuin päiväkodin työntekijöiden kanssa.

4 KOKEMUKSET KESKUSTELURYHMÄSTÄ

Halusin saada mahdollisimman laajan näkemyksen siitä, että miten keskusteluryhmä koettiin ja oliko se hyödyllinen, joten yritin tarkastella asiaa monesta näkökulmasta. Tein kaksi kyselytutkimusta ryhmään osallistuneille vanhemmille, yhden niille vanhemmille jotka eivät osallistuneet sekä teemahaastattelun päiväkotiryhmän työntekijöille. Osallistuneiden vanhempien kyselyt olivat sähköisessä muodossa, mutta vanhempien, jotka eivät osallistuneet keskusteluryhmään, oli mahdollista vastata joko sähköisesti tai paperilomakkeella, sillä ajattelin monen vastaamistavan mahdollisuuden madaltavan osallistumiskynnystä. Lopuksi yhdistin paperiset ja sähköiset tiedot kaikki yhteiseen sähköiseen muotoon.

4.1 Keskusteluryhmässä mukana olleiden vanhempien kokemuksia keskusteluryhmästä

Ylläpidin keskusteluryhmää Facebookissa yhden päiväkotiryhmän vanhemmille kolmen viikon ajan. Avasin kolmen viikon aikana viisi erilaista keskustelunaihetta vanhemmille ja päiväkotiryhmän työntekijöille, jossa keskusteltiin aiheista, jotka olivat ajankohtaisia sekä kotona että päiväkodissa. Nämä aiheet olivat ulkoilu, media, käytöstavat & tunteet, leikki & kaverit sekä kasvatuskumppanuus.

Keskusteluryhmään osallistui neljä vanhempaa ja kaikki heistä ottivat osaa ryhmässä olleisiin keskusteluihin. Kyselytutkimuksiin osallistui kolme vanhempaa. Vastaajien keski-ikä oli noin 36 vuotta ja kaikki vastaajat olivat naisia. Kaikkien vastaajien taloudessa asui enemmän kuin yksi lapsi. Tein tälle kohderyhmälle kaksi kyselyä. Yhden alussa ja yhden lopussa. Ajatuksenani oli saada näin näkyviin tuloksia keskusteluryhmän vaikutuksista, kokemuksia ryhmästä sekä kehitysehdotuksia.

Kysyin vanhemmilta sekä ensimmäisessä että toisessa kyselyssä siitä, että kokevatko he, että päiväkodissa ollaan kiinnostuneita heidän perheen kuulumisista. Alku- ja loppukyselyiden perusteella kävi selkeästi ilmi, että keskusteluihin osallistuneet vanhemmat kokivat, että päiväkodissa ollaan kiinnostuttu perheen kuulumisista enemmän kuin ennen keskusteluryhmää.

Saanut henkilökunnan näkemyksiä, joita ei ole aikaisemmin saanut.

Osallistuneiden vanhempien vastauksista kävi selkeästi ilmi, että he olivat olleet tyytyväisiä keskusteluryhmän sisältöihin ja olivat kokeneet keskustelun mielekkääksi.

Moni vastaaja kuitenkin kirjoitti, että olisi kaivannut enemmän aikaa aiheiden kommentointiin, joten suunnitelman mukainen tahti, jossa olisi alkanut yksi keskustelu viikossa, olisi ollut osallistujille parempi tahti. Keskusteluryhmällä oli myös vertaistuellista merkitystä, joka kävi ilmi kyselyn avoimissa kysymyksissä.

Kevät oli vaan niin hektinen, että osallistuminen jäi vähäiseksi.

Yhtä aihetta voisi käsitellä koko viikon, jotta arjen kiireiden keskellä ehtisi paneutua myös keskusteluun eikä vain kirjoittaa nopeasti omaa kokemusta.

Vanhemmat kertoivat arvostavansa saamiaan henkilökunnan näkemyksiä, joita eivät olleet aiemmin kuulleet. Keskusteluryhmää pidettiin myös vertaistuellisesti opettavaisena, kun muilla perheillä oli samoja kokemuksia lapsiperhearjesta.

Samoja murheita ja iloja muissa perheissä.

Kyselytutkimuksen materiaaleissa kävi myös ilmi, että osallistuneita vanhempia harmitti vähäinen osallistujamäärä ja tästä keskusteltiin myös Facebook -ryhmässä heti alkuun. Osa vanhemmista koki ryhmän kuitenkin hyödyllisenä ja keskustelunaloituksia pidettiin myös mielenkiintoisina.

Keskustelu olisi ehkä monipuolisempaa, jos mukana olisi enemmän vanhempia.

Todella harmi, että niin vähän vanhempia lähti mukaan.

Osallistuneista vanhemmista suurin osa olisi kiinnostunut jatkamaan keskustelua myöhemmin. Keskusteluryhmässä pohdittiin myös, että olisi kiva, jos päiväkodin oma järjestelmä mahdollistaisi keskustelun, eikä olisi niin yksisuuntainen, kuin se tutkimusta tehdessä oli. Eräs vastaaja pohti kyselyssä myös, että voisiko vanhempia sitouttaa tällaiseen

keskusteluryhmään jotenkin niin, että se olisi osa vasukeskusteluita, jolloin osallistuminen olisi pakollista.

4.2 Ajatuksia keskusteluryhmästä niiltä vanhemmilta, jotka eivät liittyneet ryhmään

Ei-osallistuneille vanhemmille tehtyyn kyselytutkimukseen osallistui viisi vastaajaa ja heidän keski-ikä oli noin 34 vuotta. Vastaajina oli sekä naisia että miehiä ja taloudessa asuvien lukumäärä oli kaikissa perheissä enemmän kuin yksi lapsi.

Vanhemmilla, jotka eivät liittyneet keskusteluryhmään oli monia omia henkilökohtaisia perusteluja omaan liittymättömyyteen. Suurin osa ei-osallistuneista vanhemmista ei käyttänyt sosiaalista mediaa aktiivisesti muutenkaan vapaa-ajallaan, joten olivat tulleet siihen tulokseen, että eivät kokeneet tarpeelliseksi käyttää sitä myöskään tämän tutkimuksen aikana. Muita syitä liittymättömyyteen oli esimerkiksi tuleva päiväkodin vaihtaminen ja se, että tieto ryhmästä ei ollut saavuttanut vanhempaa. Varsinaisesti Facebookia ei kuitenkaan tyrmätty täysin vaihtoehtona keskustelulle.

En kokenut ryhmään liittymistä tarpeelliseksi. Arkitouhut sellaisia tällä hetkellä, ettei ylimääräiseen ole resursseja.

Iltaisin en halua käyttää aikaani koneen ääressä/sosiaalisessa mediassa. Vietän aikaani mielummin perheen parissa ja harrastuksissani. Ideana Facebook-ryhmä keskustelupaikkana on hyvä, koska se tavoittaa suurimman osan vanhemmista.

Useampi vastaaja olisi toivonut keskusteluryhmästä parempaa tietoa ennen sen alkua, jotta liittyminen olisi ollut mahdollista. Osa vanhemmista ei myöskään kokenut sitä tarpeelliseksi, koska päivähoitossa ei ollut mitään huolenaiheita tai vanhempi ei kokenut tarvetta keskustella muiden huoltajien kanssa. Osalla puolestaan oli jo aiempia huonoja kokemuksia joidenkin toisten yhteisöjen keskusteluryhmistä tai Facebookin käytöstä. Kaikki vanhemmat kokivat melko lailla myös, että tiesivät mitä päiväkodissa tapahtuu päivittäin, joten ehkä tämä myös lisäsi tunnetta siitä, että ryhmään liittyminen ei ollut tarpeellista.

Varmaan mikäli olisi ollut jotain huolta/murhetta/ongelmaa lasten päivähoitoon liittyen. Tarvetta keskustella muiden vanhempien kanssa.

Kysyin myös, että onko vanhemmilla muita ehdotuksia miten sosiaalista mediaa tai muuta informaatiotekniikkaa voisi hyödyntää varhaiskasvatuksessa ja yksi hyvä ehdotus oli sähköinen kalenteri, jossa näkyisi kaikki tärkeät ja muistettavat päivät, kuten kyselyiden palautuspäivät ja muut huomioitavat asiat. Sähköisiä kyselyitä pidettiin muutenkin kätevinä.

Kalenteri, johon olisi merkitty ryhmän tärkeät päivät, palautettavat kyselyt ym. huomioitavat asiat. Päiväkodin oman sovelluksen kyselyihin on kätevä vastata sähköisesti, niin ei laput unohdu/häviä.

Ne vanhemmat, jotka osallistuivat kyselyyn, mutta eivät keskusteluryhmään, kukaan ei tyrmännyt sosiaalisen median hyödyntämistä yhteistyössä vanhempien ja päiväkodin työntekijöiden välillä. Nämä vanhemmat kokivat myös pääsääntöisesti tietävänsä mitä päiväkodissa päivittäin tapahtuu sekä kokivat, että keskustelulle omasta lapsesta oli tarpeeksi aikaa arjessa työntekijöiden ja vanhempien välillä. He olivat myös pääsääntöisesti tyytyväisiä päiväkodin ja kodin väliseen yhteistyöhön.

4.3 Työntekijöiden kokemuksia keskusteluryhmästä

Tein keskusteluryhmän päätyttyä yhteisen teemahaastattelun kahdelle ryhmän työntekijälle, jotka olivat olleet mukana Facebook -ryhmässä keskustelemassa. Päiväkotiryhmässä työskenteli kolme työntekijää, mutta vain kaksi ehti osallistua keskusteluihin ryhmässä sekä teemahaastatteluun ryhmän päätyttyä.

Työntekijät totesivat heti haastattelun alussa, että ryhmässä ei ollut ollut aiempia kokemuksia mistään ryhmäkeskusteluista vanhempien kanssa. He kertoivat myös, että jo aluksi oli tullut ajatus siitä, että tuskin kovin moni vanhempi olisi kiinnostunut tällaisesta keskusteluryhmästä, mutta olivat silti yllättyneitä pienestä osallistumisprosentista. Ajatus Facebook-ryhmästä sai työntekijät alun perin hieman varautuneeksi.

Mää osasin arvella, että muutama semmonen tosi innokas äiti sieltä nousee, ketä on muissakin asioissa innokaita, mutta se siinä justiin onkin, että ku

ihmiset on niin erilaisia, mutta kyllä mä aattelin, että sinne liittyis vähän enemmän.

Päiväkodin arjessa ei tuntunut olevan aikaa keskusteluryhmälle myöskään, sillä toinen työntekijöistä oli joutunut vastaamaan ryhmään kotona, omalla vapaa-ajallaan, kun työpäivän aikana ei ollut aikaa. Molemmat työntekijät olivat sitä mieltä, että keskusteluryhmä olisi toiminut paremmin, jos sille olisi varattu ylimääräinen aika työpäivän aikana.

Nii ja mä oon ehkä ehtinyt lukee töissä välillä, mutta ei kerkee kyllä missään välissä kirjoittaa koska sit kuitenkin pitäis olla aika läsnä aina niissä tilanteissa, niin sit siinä ei ole kyllä yhtään läsnä ku räplää jotain puhelinta tai näin.

Ei mutta se vaan, että jos vaan jossain olis oikeesti tämmönen käytössä nii mun mielestä olis hyvä, että siellä työpaikalla olis vaikka sovittu että ton työvuoron päätteeksi sulla on vaikka kaks kyt minuuttii aikaa.

Työntekijöillä oli paine siitä, mitä voi keskusteluryhmässä kommentoida. Kokemus oli, että vanhemmilla on odotuksia työntekijöiden kommentoinnista, eikä täten keskustelu päässyt kovin arkiseksi, kuten oli tavoite. Ammatillisen roolin löytäminen keskusteluissa tuntui työntekijöistä työläältä. Suurin pelko oli tulla väärinymmärretyksi ja pelättiin sitä, että tällä tavoin tulisi vahingossa haastaneeksi vanhempia, vaikka ei olisi ollut tarkoitus. Työntekijät ajattelivat kuitenkin, että vanhempien keskinäistä kommunikaatiota voisi tukea keskusteluryhmän avulla.

Niin tai sillee, että siellä ois tyylii et joka päiväkodilla ois tyyliin oma tomonen ryhmä ja vanhemmat sinne ja ne vois kysellä siellä toisiltaan vinkkejä ja mielipiteitä ja näin.

Haaste internetissä toimivalle keskusteluryhmälle oli myös salassapitovelvollisuus ja tietoturvasasiat. Työntekijät kokivat vaikeaksi kommenttien kirjoittamisen, että eivät vahingossa tulisi paljastaneeksi jotakin, mikä olisi kiellettyä. Kasvatuskumppanuus oli erityisesti työntekijöiden näkökulmasta aiheena sellainen, joka ei sopinut keskusteluryhmään, vaan vaatisi toisen paikan aiheesta keskusteluun, jotta ei tulisi väärinymmärryksiä.

Ja myös sit se et eihän mekään saatais kertoa mitään, miten me täällä toimitaan missää Facebookissa, ja sit just se et sen piti olla tosi semmosta ympäripyöreetä. Että käytännössä ihan niinku.. toisaalta se oli musta ihan sillee kivaakin kirjetella sinne, mutta sitten niinku justiin välillä mua just tosi paljon mietitytti se, että onkohan toi nyt jonkun mielestä väärin.

Facebook – sovelluksen älykkyyttä pidettiin myös pelottavana, kun se osasi tehdä kaveriehdotuksia myös sellaisista henkilöistä, jotka eivät olleet ryhmässä millään tavalla mukana. Esimerkiksi työntekijöiden profiiliin, joka perustettiin keskusteluryhmää varten, tuli kaveriehdotuksia työntekijöiden henkilökohtaisista profiileista, vaikka mitään kommunikointia näiden profiilien kesken ei ollut. Tämä ylitti työntekijöiden kokemuksen mukaan rajoja työn ja henkilökohtaisen elämän välillä huolestuttavan paljon. Pelko oli myös siitä, että tätä kautta vanhemmat löytäisivät työntekijöiden henkilökohtaiset Facebook-profiilit, jonka koettiin vaarantavan omaa ammatillisuutta.

Ja meilläki tuli tonne, mikä oli musta niinku ihan järkyttävää, kaikkia niitä kaveriehdotuksia koko ajan, niinku kaikkii meitä työntekijöitä ja kaikkii opiskelijoita, joita meillä on ollut, nii se Facebookki on vaan niin älyttömän fiksu et se toimii sillei et se antaa heti [kaveriehdotuksen jonkun profiilista] ja sit mää nään.

Vaikka työntekijät kokivat keskusteluryhmän työssään kuormittavaksi ja sille ei oikein ollut aikaa arjessa, niin oli siinä myös hyviä puolia. Molemmat haastatteleman työntekijät olivat sitä mieltä, että oli kiva päästä kertomaan myös joistakin asioista päiväkodin arjessa, jotka eivät näy vanhemmille.

Mun mielestä tota kautta oli sitten myös se, että vaikka piti olla tosi tarkka siinä että mitä kirjottaa nii mun mielestä oli ihan hirveen kiva se että sai sanoo niistä ulkoilusta ja siitä toisen satuttamisesta ja siitä semmosista, niinku ihan oikeesti siellä, että ne pysty sieltä lukeen niitä munkin ajatuksia niihin asioihin, niin ne ymmärtää varmaan.. tai niinku.. nii, musta se oli jotenki mukavaa, että että mää jotenkin aattelen että ehkä ne pitää tommosen kautta myös enemmän sillee semmosena ammatillisena asiantuntijana tai sillee noissa.

Työntekijät kokivat, että heidän sanomiaan asioita ryhmän sisällä pidettiin tärkeänä ja arvostettiin. Ryhmässä tätä tunnetta vahvisti myös se, että vanhemmat painoivat tykkäys-nappia työntekijöiden jättämiin kommentteihin. Työntekijät uskoivat tutkimuksen olleen myös kiva mahdollisuus niille vanhemmille, jotka osallistuivat.

Nii. Ja huomaa sen et ku ne just tykkäskin niistä kommentteista, et kyl mää tykkäsin siitä sillee tosi paljon.

Joo nii kyl mäkin uskon että toi oli hirveen mukava niille, jotka siihen osallistu.

Työntekijät kokivat hankalaksi sosiaalisen median kanssa työskentelyn myös sen vuoksi, että vanhempien aika osallistua varhaiskasvatukseen suunnitteluun ja kehittämiseen tuntui jakautuvan epätasaisesti. Osallistuvia vanhempia tuntui olevan vähemmän. Syyksi arveltiin perheiden muuten hektistä arkea eikä niinkään esimerkiksi kiinnostuksen puutetta. Tällaisia kokemuksia oli myös muista yrityksistä yhteistyöhön vanhempien kanssa.

Toi on niin jännä et toiset vaan on niin paljon aktiivisempia kaikessa ku sit taas toiset. Niitä aktiivisia on vaan harmittavan vähän.

Keskusteluryhmän ajatusta päiväkodissa ei tyrmätty ihan täysin, vaan ajateltiin, että tällainen Facebook-ryhmä olisi ihan mahdollinen, mutta olisi parempi, jos siellä olisi muuta kuin kasvatuksellista keskustelua. Tämä tietysti edellyttäisi sen, että kaikki vanhemmat hyväksyisivät Facebookin mahdolliset tietoturvariskit ja sitoutuisivat ryhmään. Ryhmän työntekijöiden ajatus oli, että ryhmässä voisi keskustella enemmän vanhemmat ja he olisivat enemmän sivuroolissa tällaisissa keskusteluissa.

Meidän ei välttämättä tarttis miettiä sitä että osallistutaanko me siihen kasvatukselliseen keskusteluun, vaan me voitais saada sieltä pikemminkin vinkkejä ja kattoo mitä ne vanhemmat on mieltä.. Just siks et sit me ei tultais sanoneeks mitään mitä ei niinku.. Me voitais olla pikemminkin niitä tiedottajia ja semmosia ja ne vanhemmat sais keskustella keskenään niistä kasvatuksellisista asioista.

Työntekijät pohtivat myös, että jos heidän omaa internetjärjestelmäänsä saisi kehitettyä niin, että siellä voisi olla alusta keskustelulle. Työntekijöiden mielestä voisi olla mukava jakaa ajankohtaisia artikkeleita ja muita vastaavia vanhempien kanssa.

Mun mielestä se olis ihan hyvä kun näkee noita, kun nykyään on tosi paljon artikkeleita ja just kaikkea, nii meidänkin arkeen liittyvää, nii se ois mun mielestä kiva et niitä pystyis just laittaa.

Totta. Ja ehkä, en tiedä, tuli vaan tällainen ajatus, että jos se ois touhune-tissä, niin se koettais virallisemmaksi kanavaksi ja helpommaksi niille vanhemmille lähestyä.

Keskusteluryhmä olisi siis kaivannut lisää aikaa paneutua myös työntekijöiden näkökulmasta. Ideaa sosiaalisen median hyödyntämisestä vanhempien kanssa tehtävän yhteistyön kanssa ei kuitenkaan täysin tyrmätty, mutta ideaa pitäisi työntekijöiden mukaan kehittää ja sen pitäisi keskittyä enemmän vanhempien keskinäiseen kommunikaatioon. Ryhmän työntekijät pitivät kasvatuskumppanuutta ehdottoman tärkeänä, mutta tois-
taiseksi ainakin mielellään toteuttavat sitä perinteikkäämmiin menetelmin.

4.4 Yhteenveto kokemuksista

Keräsin alla olevaan taulukkoon yhteen kaikkien kyselyihin ja haastatteluihin osallistuneiden näkemyksiä keskusteluryhmän vahvuuksista, haasteista ja kehitysehdotuksista selkeyttääkseni suurimpia esille nousseita näkemyksiä.

	Työntekijät	Osallistuneet vanhemmat	Ei-osallistuneet vanhemmat
Vahvuudet	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Ammatillisen tiedon jakaminen ja tätä kautta vanhempien arvostuksen saaminen 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Kokemus siitä, että työntekijöitä kiinnostaa perheiden kuulumiset ❖ Hyviä keskustelunaiheita ja aloituksia 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Suurin osa vanhemmista tavoitettavissa
Haasteet	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Ajankäyttö ❖ Tietoturvariskit ❖ Ammatillisuuden säilyttäminen sosiaalisessa mediassa ❖ Oman roolin selkeyttäminen 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Ajankäyttö ❖ Vähäinen osallistujamäärä 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Ajankäyttö ❖ Informaatio ei tavoittanut kaikkia ❖ Aiemmat huonot kokemukset sosiaalisen median käytöstä
Kehitysehdotukset	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Enemmän aikaa keskusteluun ❖ Keskustelu pääsääntöisesti vanhempien keskinäistä, mutta artikkeleita olisi kiva jakaa ❖ Keskustelualusta omaan järjestelmään 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Keskustelupohjaksi päiväkodin oma järjestelmä 	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Sähköinen kalenteri

Taulukko 1. Kokemukset koottuna

Kaikista vastanneista, eli osallistuneista vanhemmista, ei-osallistuneista vanhemmista ja työntekijöistä suuria ongelmia keskusteluryhmällä oli kaksi ylitse muiden. Nämä olivat ajankäytön ongelmat sekä Facebook keskustelualustana.

Vastauksista kävi selkeästi ilmi, että keskusteluryhmän aikataulu oli turhan tiukka ja ei-osallistuneista vanhemmista suuri osa koki, että heillä ei ollut lainkaan aikaa paneutua tällaiseen ryhmään. Osallistuneet vanhemmat sekä työntekijät molemmat kokivat, että heillä ei myöskään ollut tarpeeksi aikaa paneutua keskusteluihin, vaikka ryhmässä keskustelua kuitenkin syntyi. Näistä kokemuksista huolimatta koettiin keskusteluilla olleen vaikutuksia. Työntekijät kuvasivat kokevansa hyvää mieltä siitä, että vanhemmat arvostivat heidän kommentointiaan. Osallistuneiden vanhempien kyselyistä kävi myös ilmi, että he olivat mielenkiinnolla kuulleet työntekijöiden ajatuksia ja kokivat selkeästi myös, että työntekijät kuuluivat heidän kokemuksiinsa myös mielellään.

Facebookia alustana pohdittiin paljon. Monella oli ennestään huonoja kokemuksia Facebookin käytöstä ja sen tietoturvaluusuriskit olivat asioita, jotka mietityttivät. Lähes kaikki vastaajat kokivat paremmaksi ideaksi, jos keskusteluryhmä saattaisi jollakin tavoin siirrettyä päiväkodin omaan järjestelmään ja olisi tällä tavoin vanhempien käytössä ilman erillistä liittymistä.

Kaiken kaikkiaan ryhmä olisi voinut olla suurempi osallistujamäärältään, jolloin olisi voitu käydä laajempia keskusteluita. Nyt kaikilla keskustelijoilla oli pitkälti samoja näkemyksiä kaikista aiheista, eikä eriäviä mielipiteitä päässyt juurikaan syntymään, vaikka keskustelua aktiivisesti käytiinkin. Tämä toisaalta oli tietenkin hyvä juttu, sillä vaikka mielipide oli sama, niin kokemuksia päästiin jakamaan ryhmässä. Selkeä haaste keskusteluryhmän aloituksessa oli informaation puute, sillä informaatio ryhmästä ei ollut tavoitannut kaikkia vanhempia.

Moni osallistunut vanhempi olisi ollut kiinnostunut jatkamaan keskustelua jatkossa eikä ei-osallistuneet vanhemmat myöskään tyrmänneet ajatusta keskusteluryhmästä. Työntekijät eivät myöskään tyrmänneet ajatusta keskusteluryhmästä täysin, mutta toivoivat, että heidän osallistumisensa ei olisi niin merkittävässä roolissa, vaan he voisivat ennemmin sivusta seuralla ja jakaa esim. hyviä artikkeleita vanhemmille. Kuitenkin tuloksista ilmeni myös se, että vanhemmat olivat tyytyväisiä kuullessaan ryhmän työntekijöiden näkemyksiä keskusteltaviin aiheisiin, joten voisi ajatella, että vanhempien näkökulmasta työntekijöiden osallistuminen keskusteluun olisi myös tärkeää.

5 JOHTOPÄÄTÖKSET

Tutkimuskysymyksinäni oli, että miten vanhemmat ja päiväkotiryhmän työntekijät kokevat keskustelufoorumin vaikuttavan vanhempien osallisuuteen päiväkodissa, miten vanhemmat kokevat keskustelufoorumin vaikuttavan heidän keskinäiseen vuorovaikutukseensa sekä yleisesti sen pohtiminen miten sosiaalista mediaa voisi hyödyntää vanhempien kanssa tehtävässä työssä varhaiskasvatuksessa. Tutkimukseni laajeni prosessin aikana sillä tavoin, että tutkin lisäksi myös niiden vanhempien ajatuksia sosiaalisen median käytöstä yhteistyössä, jotka eivät osallistuneet keskusteluryhmään. Tässä luvussa käsittelem tutkimuksessa esiin nousseita kokemuksia suhteessa teoriaan. Aiempien tutkimusten löytäminen aiheesta oli haastavaa. Sosiaalisen median käyttöä varhaiskasvatuksessa vanhempien kanssa tehtävässä yhteistyössä ei ole juurikaan tutkittu ja sen käyttäminenkin on uusi ilmiö.

Myöskään päiväkotiryhmässä, jossa tutkimusta tehtiin, ei oltu käytetty aiemmin sosiaalista mediaa vanhempien kanssa tehtävässä yhteistyössä. Merkittävä tutkimustulos olikin se, että vaikka työntekijöillä saattaa olla osaamista sosiaalisen median käytöstä vapaaajallaan, niin se ei ole sama asia kuin sosiaalisen median käyttäminen työssä. Tämä tuli ilmi työntekijöille tehdystä teemahaastattelusta. Erityisesti ammatillisen roolin ottaminen kirjoittamalla tuntui haastavalta.

Voisi ajatella, että väärinymmärryksen pelkoon voisi olla ratkaisuna työntekijöiden kouluttaminen sosiaalisen median ammatillisesta käytöstä ja tämän kautta heidän rohkaistumisensa sosiaalisen median käyttöön. Yleisesti varhaiskasvatuksen tietotekniikan käyttöä työssä rajoittaakin juuri se, että henkilöstöä koulutetaan viestintä- ja tietotekniikan käyttöön hyvin vähän. Laitteita ei myöskään ole välttämättä päivitetty niin, että teknologia olisi uutta ja toimivaa. (Heinonen ym. 2016, 235-239.) Toisaalta taas Kangasalan kunnan varhaiskasvatuksen tieto- ja viestintäteknologia suunnitelmassa (2017, 6.), joka koskettaa myös alueen yksityistä päivähoitoa, todetaan, että henkilöstön tulee uskaltaa kokeilla erilaisia tieto- ja viestintäteknologisia mahdollisuuksia. Henkilöstöllä tulisi olla myös perusosaamista laitteiden ja sovellusten käyttöön.

Kuten todettiin, työntekijät olivat huolissaan keskusteluissa siitä, etteivät tulisi väärinymmärretyksi kirjoitetun tekstin kautta. Pelko oli toisaalta aivan aiheellinen, sillä tekstin kautta on mahdollista tulla väärinymmärretyksi elekielen ja äänenpainojen puuttuessa.

Täytyy kuitenkin ottaa huomioon myös se, että nykypäivänä sosiaalista mediaa käytetään aiempaa enemmän myös vapaa-ajalla, jolloin sosiaalisessa mediassa kirjoittaminen ei ole kaikille ihan uusi asia, vaan moni osaa tulkita myös siellä kirjoitettuja viestejä ja kirjoittaa niitä myös itse. Voisi sanoa, että lukeminen on moninaistunut. (Herkman & Vainikka 2012, 27-30.) Keskusteluryhmässä kirjoitettu teksti oli sekä työntekijöiden että vanhempien välillä erittäin asiallista ja näin täytyykin olla. Sosiaalisessa mediassa täytyy koettaa välttää muiden loukkaamista ja kiinnittää erityistä huomiota kirjoitettavaan tekstiin ja sen sisältöön (Harjanne, Kiiskinen, Lehtoranta, Rauramo & Schrooten 2014).

Esiin nousseessa asiallisuudessa on kuitenkin kaksi puolta. Vaikka Facebookia kuvataan usein paikaksi, jota käytetään vapaa-ajalla ja ”ei niin vakavissa asioissa” (Jeffery & Chen 2014, 44-45), niin haaste, joka tuli tutkimuksen aikana vastaan, oli arkisen keskustelun muodostaminen ryhmässä, joka oli alkuperäisen suunnitelman tarkoitus. Työntekijöiden kokemus oli, että heidän tulee kirjoittaa ryhmään vakuuttavaa tekstiä ja vanhempien kirjoittamasta tekstistä oli nähtävissä myös tietynlainen asiallisuus, esimerkiksi tyhjentävien kommenttien muodossa, joskin vanhemmat eivät itse ottaneet tällaista asiaa esille myöhemmin kyselyissä.

Työntekijät kokivat myös voimakkaasti, että aika ei tuntunut riittävän keskusteluiden käymiseen, salassapitovelvollisuus ja tietoturva-asiat mietityttivät myös kovasti, etenkin Facebookin kaveruuden tunnistaminen koetteli työntekijöiden mielestä heidän yksityisyyden rajojaan. Voisi ajatella, että nämä asiat ovat sellaisia, jotka liittyvät aiemmin mainittuun sosiaalisen median ammatillisen käytön koulutuksen ja ohjeistuksien puutteeseen osaltaan myöskin. Pelot ovat yleisiä kaikilla aloilla, joissa sosiaalinen media on yksi työväline. Pelätään, että työ alkaa ulottumaan työn ulkopuolelle omaan vapaa-aikaan ja suoja omasta yksityisyydestä mietityttää (Harjanne ym. 2014). Tämän vuoksi olisikin hyvä sopia yhteisistä pelisäännöistä, esimerkiksi niin, että luodaan työprofiili sosiaalisen median palveluihin ja käytetään sitä vain työpaikalla työaikoina tai jokin muu vastaava sopimus. Pitää olla myös tarkkana, että ei kirjoita verkkoon mitään sellaista, joka on salaisen tiedon alaista tietoa, vaikka ryhmä olisikin suljettu. (Järvinen 2010, 239).

Sosiaalisen median käyttöä kannattaa muutenkin suunnitella etukäteen tarkasti, että kuinka sitä ryhmässä käytetään. Esimerkiksi keskusteluihin tulee muistaa ottaa osan niiden aloittamisen jälkeen, joten on hyvä sopia etukäteen millä ajalla keskustelut tullaan

käymään. (Karhuniemi 2013, 133.) Tässä tutkimuksessa näyttäytyi vahvasti se, että käytettävän ajan oli ajatellut ulkopuolinen taho, eikä työtä tekevät ihmiset, jotka paremmin tuntevat aikataulunsa. Työntekijöille oli annettu ohjeistus vastata keskusteluihin esimerkiksi lasten ollessa lepohetkellä, mutta ajankohta osoittautui huonoksi.

Vanhempien osallisuus oli myös iso teema koko keskusteluryhmän ajan. Vanhempien osallisuutta täytyy tukea päivähoitossa ja siihen täytyy panostaa. On merkityksellistä, että vanhemmat pääsevät osallistumaan varhaiskasvatuksen arjen suunnitteluun ja toimintaan. Täytyy huomioida, että perheet ovat tietoisia mitä päivähoitopäivinä tapahtuu, milloin retkeillään yms. mutta on tärkeää myös, että vanhemmat saavat osallistua suunnitteluun ja pääsevät vaikuttamaan. (Kaskela & Kekkonen 2006, 26.) Tämän vuoksi voisi ajatella, että jos keskusteluryhmään saisi vielä ryhmälle paremmin kohdennetun sisällön keskusteluihin, niin keskusteluryhmässä olisi mahdollista osallistaa vanhempia: Jakaa heille ajatuksia päiväkodin arjesta ja toisaalta kuulla vanhempien näkemyksiä ja toiveita kasvatuksesta.

Vanhempien ja työntekijöiden välinen yhteistyö luo pohjaa sille, että lapsen etu ja oikeudet toteutuvat arjessa. Onnistunut yhteistyö syntyy luottamuksellisessa ja vuorovaikutuksellisessa suhteessa. Luottamuksellisen suhteen luominen puolestaan vaatii vuoropuhelua vanhempien ja työntekijöiden välille. Toimivasta yhteistyöstä myös vanhemmat saavat tukea kasvatustehtävässään. (Böök & Mykkänen 2017, 85-86.) Tutkimuksessa ilmeni, että vanhempien ja päiväkodin työntekijöiden välisellä vuorovaikutuksella verkossa voi olla jonkinlaisia vaikutuksia, kuten kuulluksi tuleminen kokemukseksi, mutta se ei missään tapauksessa voisi toimia ainoana yhteydenpitovälineenä, vaan perinteisiä kohtaamisia vanhempien ja työntekijöiden välillä tarvitaan myös.

Opetushallituksen julkaisussa (2011, 44-45) pohditaan myös tieto- ja viestintäteknikkaa opetuksessa, ei suoranaisesti vanhempien kanssa tehtävässä yhteistyössä, mutta julkaisussa todetaan, että sosiaalinen media antaa mahdollisuuden mielipiteiden esittämiseen ja vuorovaikutukseen. Hyviksi puoliksi arvellaan myös sitä, että sosiaalista mediaa voidaan myös hyödyntää omien tarpeiden mukaan. Omien tarpeiden miettiminen ja oikeiden sovellusten löytäminen jokaiseen ryhmään onkin sosiaalisen median kautta tapahtuvan yhteistyön kulmakiviä. Tämän tutkimuksen mukaan voimme vanhempien kyselyiden perus-

teella ajatella, että sosiaalisen median käyttäminen vanhempien kanssa voisi olla mahdollista tässäkin ryhmässä, mutta toteutus vaatisi enemmän suunnittelua ja tiedottamista vanhemmille sekä väljempää aikataulua.

Vanhemmilta tullut idea sähköisestä kalenterista, jossa olisi tärkeät päivämäärät helposti saatavilla, on erittäin kehityskelpoinen idea. Tutkimuksessa nousi esiin siis paljon asioita, joita voisi keskusteluryhmässä vielä kehittää, mutta keskusteluista oli myös hyviä kokemuksia eikä nekään vanhemmat, jotka eivät osallistuneet, tyrmänneet ajatusta täysin.

6 POHDINTA

Tavoitteena oli kokeilla, miten Facebookin keskusteluryhmä toimii päiväkotiryhmässä ja millaisia vaikutuksia sillä on kasvatuskumppanuuteen ja yhteisöllisyyteen päiväkotiryhmän vanhempien kesken. Sain mielestäni hyviä kehitysehdotuksia sosiaalisen median käytöstä työvälineenä varhaiskasvatuksessa, joten siinä mielessä tutkimus oli mielestäni onnistunut. Vanhemmat, jotka osallistuivat aktiivisesti keskusteluihin, olivat tyytyväisiä ja vahvistusta tälle sain myös ryhmän työntekijöiltä, joten uskon, että tällaiselle ryhmälle voisi olla käyttöä työvälineenä, kun sitä hieman yksilöisi kullekin ryhmälle. Ainakin keskustelun alustaa kannattaa miettiä mielestäni tarkasti.

Vanhemmat kokivat myös, että heidän perheidensä asioista ollaan oltu enemmän kiinnostuneita keskusteluryhmän myötä, jonka näen itse merkittävänä tietona keskusteluryhmästä. Kyselyssä olisin voinut kysellä enemmänkin samoja kysymyksiä alussa ja lopussa, jolloin olisi saatu paremmin tietoon se, että mihin muihin asioihin keskusteluryhmä on vaikuttanut. Osallistuneille vanhemmille olisi voinut myös kyselyn sijaan tehdä haastatteluita tai edes esittää parempia kvalitatiivisia kysymyksiä, jolloin tuloksista olisi voinut saada laajempia. Teemahaastattelussa, jonka tein työntekijöille, olisi voinut myös esittää enemmän jatkokyselyitä, jolloin keskustelussa olisi voinut päästä vielä syvemmälle tasolle, mutta myös tämän haastattelun materiaali oli antoisa.

Ajan puute tuntui olevan iso kynnyskysymys osallistumiseen niin vanhemmilla kuin työntekijöillä, joten toteuttaisin keskustelua ehdottomasti väljemmällä aikataululla jatkossa, yksi keskustelunaloitus viikossa ja pidempään jatkuva keskusteluryhmä olisi tärkeä. Voisi kuitenkin ajatella, että sosiaalinen media voisi olla hyvä työväline juuri kiireessä siinä mielessä, että kenenkään ei tarvitse ehtiä paikan päälle minnekään, vaan keskusteluja voidaan käydä rauhassa silloin, kun itsellä on sopiva hetki. Esimerkiksi vanhempainillat yhden ajankohdan kera voivat olla paljon rajoittavampia aikataulullisesti. Keskusteluryhmää voisi ajatella siis kasvatuskumppanuuden tueksi, mutta sen tarkoitus ei ole korvata muita yhteydenpitoja, kuten vasukeskusteluja tai vanhempainiltoja.

Keskustelu voisi tapahtua myös päiväkodin jossakin omassa palvelimessa, jolloin se olisi virallisempi kanava ja se houkuttelisi ehkä vanhempia osallistumaan enemmän. Itse pitäisin tärkeänä silti työntekijöiden osallistumista keskusteluihin, vaikka en yhtään halua väheksyä ryhmän vanhempien keskinäistä vuorovaikutusta ja yhteisöllisyyttä.

Keskusteluryhmän vaikutuksista vanhempien keskinäiseen vuorovaikutukseen en saanut juurikaan näyttöä. Keskusteluryhmä menttiin läpi melko nopealla aikataululla, joten tässä olisi voinut olla muutoksia toisella aikataululla. Kyselytutkimuksissa ja teemahaastattelussa olisi myös tarvinnut kiinnittää enemmän huomiota tähän osa-alueeseen.

Tällainen tutkimus olisi myös vaatinut alkuperäisen suunnitelman mukaisen vanhempainfon, jossa keskusteluryhmän ideaa olisi avattu vanhemmille suullisesti niin, että tutkija olisi ollut vastaamassa vanhempien mahdollisiin kysymyksiin. Uskon, ja päiväkodin työntekijät uskoivat myös, että tällä olisi voinut olla vaikutusta osallistumisprosenttiin.

Ajatukseksi jäi myös, voisiko ryhmästä saada arkisemman niin, että työntekijät eivät olisi keskustelunjohtajia, vaan kaikki saisivat vapaasti aloittaa aiheita. Tässä tosin tulisi vastaan se, että osallistuvatko ihmiset tällaiseen aktiivisesti vai pitäisikö aloitusvuoroja jakaa tasapuolisesti kaikille. Toisaalta, olisiko se silloin liian sitovaa taas eikä tarpeeksi vapaamuotoista.

Keskusteluryhmän alussa voisi miettiä myös, että kuinka sitouttaa kaikki osallistujat toimintaan, myös työntekijät. Erityisesti innostus tällaiseen ryhmään tulisi olla työntekijöillä aidosti, jolloin vanhemmatkin olisi helpompi motivoida mukaan toimintaan. Jos toiminta tukisi vanhempien osallisuutta varhaiskasvatuksessa, vaikka niin, että keskusteluryhmän kautta pääsisi vaikuttamaan arkeen, niin uskon, että osallistuminen vanhemmille voisi olla mielekkäämpää.

Keskusteluryhmässä oli siis paljon paranneltavaa. Jos tästä haluaisi lähteä kehittämään toimivaa työvälinettä tulisi ensimmäisenä miettiä onko Facebook sopiva alusta tällaiseen toimintaan, toiseksi työntekijöiden aikataulu tulisi saada joustavammaksi ja keskusteluun tulisi olla tarpeeksi motivaatiota, että toteutus onnistuisi. Muutenkin keskusteluita ei kannattaisi aloittaa niin tiivistä, jotta myös vanhemmilla olisi aikaa keskusteluun. Olisi mielenkiintoista tutkia myös, kuinka muita sovelluksia voisi hyödyntää kasvatuskumppanuuden tukemiseksi, kuten Instagramia tai Snapchatia.

Keskusteluryhmä ei jäänyt enää tämän tutkimuksen jälkeen toimimaan, sillä työntekijöiden profiili poistettiin Facebookista. Tutkimus toivottavasti antoi kuitenkin työntekijöille

ajatuksia siitä, kuinka sosiaalista mediaa voisi hyödyntää varhaiskasvatuksessa sekä vanhemmille uutta tietoa päiväkodin arjesta. Tuloksista päätellen voisi ajatella, että tutkimuksella oli jotakin merkitystä yksilöille.

Opin työn kautta paljon sosiaalisesta innostamisesta ja sen haasteista. Toiset ihmiset innostuvat herkemmin kuin toiset ja se oli suuri haaste. Opin paljon myös työelämän hektisyydestä sekä tällaisen projektin vetämisestä ja sen haasteista. Sosiaalista mediaa työvälineenä oli mielenkiintoista tutkia, sillä siitä ei ole ollut paljoa asiaa koulutuksessa, vaikka sosiaalinen elämä on nykypäivänä osa monen ihmisen arkea.

LÄHTEET

Aalto-Kallio, M., Koskinen-Ollonqvist, P., Nikula T. & Rouvinen-Wilenius P. 2012. Osallisuus osana tasa-arvoa. Rouvinen-Wilenius, P. & Koskinen-Ollonqvist, P. (toim.) Tasa-arvo ja osallisuus väylä terveyteen.: Järjestöt suunnan näyttäjinä. Helsinki: Trio-Offset. Viitattu 13.11.2017 http://www.soste.fi/media/pdf/julkaisut/tasa-arvo_ja_osallisuus_2012.pdf

Alasuutari, M. 2010. Suunniteltu lapsuus: Keskustelut lapsen varhaiskasvatuksesta päihähoitossa. Tampere: Vastapaino

Alasuutari, P. 2011. Laadullinen tutkimus 2.0. Tampere: Vastapaino

Böök, M. & Mykkänen, J. 2017. Moninaiset perheet ja varhaiskasvatus. Koivula, M., Siippanen A. & Eerola-Pennanen P. (toim.) Valloittava varhaiskasvatus. Tallinna: Kustannusosakeyhtiö Vastapaino Oy

Coons J. & Chen, S. Social network analysis for Facebook: Locating cliques and and visualizing sociability. Johns, M., Chen, S. & Terlip, L. (toim.) Title:Symbolic Interaction and New Social Media. Bingley: Emerald Group Publishing Limited. Viitattu 20.10.2017 <http://web.a.ebscohost.com.elib.tamk.fi/ehost/ebookviewer/ebook/bmxlYmtfXzgyOTM0OV9fQU41?sid=81e73bf2-5846-43cf-be6f-a6530f76be96@sessionmgr4006&vid=0&format=EB&rid=1>

Eskola, J. & Suoranta, J. 1998. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Tampere: Vastapaino.

Haasio, A. 2009. Facebook-opas. Helsinki: BTJ

Haasio, A. 2011. Mitä iloa internetistä? : Hyödy verkkopalveluista, sukella sosiaaliseen mediaan. Helsinki: Avain

Heinonen, H., Iivonen, E., Korhonen, M., Lahtinen N., Muuronen K., Semi R. & Siimes, U. 2016. Lasten oikeudet ja aikuisten vastuut varhaiskasvatuksessa. Jyväskylä: PS-kustannus

Heinonen, S. 2009. Sosiaalinen media. Avauksia nettiyhteisöjen maailmaan ja vuorovaikutuksen uusiin muotoihin. Tulevaisuuden tutkimuskeskus. Turun kauppakorkeakoulu. Viitattu 30.10.2017 https://www.utu.fi/fi/yksikot/ffrc/julkaisut/e-tutu/Documents/eTutu_2009-1.pdf

Heinonen, U. 2008. Sähköinen yhteisöllisyys: Kokemuksia vapaa-ajan, työn ja koulutuksen yhteisöistä verkossa. Pori: Turun yliopisto

Herkman, J. & Vainikka, E. 2012. Lukemisen tavat: Lukeminen sosiaalisen median aikakaudella. Tampere: Tampere University Press

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2014. Tutki ja kirjoita. Porvoo: Bookwell Oy

Hämäläinen R-M., Kuusio H. & Leemann, L. 2015. Sosiaalinen osallisuus. Sosiaalisen osallisuuden edistämisen koordinaatiohanke (Sokra). Terveyden ja hyvinvoinninlaitos.

Viitattu 14.11.2017 https://www.thl.fi/documents/10531/2088501/Tietopaketti_Sosiaalinen_Osallisuus.pdf/52a41c04-c4fa-4cf0-bc6f-0bb06705903b

Jämsén, A. & Pyykkönen, A. (toim.) 2014. Osallisuuden jäljillä. Pohjois-Karjalan Sosiaaliturvayhdistys ry. Saarijärvi: Saarijärven offset. Viitattu 14.11.2017 <http://www.pksotu.fi/pksotu/wp-content/uploads/2016/06/oSallisuuden-j%C3%A4ljill%C3%A4-verkkoversio-pakattuna-16052014.pdf>

Karhuniemi, T. 2013. Yhteistyön muodot ja viestinnän välineet. Lämsä, A. (toim.) Verkosto vahvaksi – Toimiva vuorovaikutus perheiden kanssa. Jyväskylä: PS-kustannus

Karila, K. & Alasuutari, M. 2006. Kasvatusvuorovaikutus. Tampere: Vastapaino

Karila, K. 2006. Kasvatuskumppanuus vuorovaikutussuhteena. Karila, K., Alasuutari, M., Hännikäinen, M., Nummenmaa, A.R. & Rasku-Puttonen, H. (toim.). Kasvatusvuorovaikutus. Tampere: Vastapaino

Kaskela, M. & Kekkonen, M. 2006. Kasvatuskumppanuus kannattelee lasta – Opas varhaiskasvatuksen kehittämiseen. Helsinki: Steaks

Kekkonen, M. 2012. Kasvatuskumppanuus puheena: Varhaiskasvattajat, vanhemmat ja lapset päivähoiton diskursiivisilla näyttämöillä. Helsinki: Terveystieteiden tutkimuskeskus

Kortesuo, K. 2010. Sano se someksi. Helsinki: Infor

Kuntaliitto 2015. Sivistyksen suunta 2025: Kuntaliiton sivistyspoliittinen ohjelma. Helsinki. Viitattu 30.10.2017 <https://www.kuntaliitto.fi/sites/default/files/media/file/Sivistyksen%20suunta%202025.pdf>

Kurki, L. 2000. Sosiokulttuurinen innostaminen: Muutoksen pedagogiikka. Tampere: Vastapaino.

Lastensuojelun keskusliitto, 2016. Lastensuojelu ja some. Opas sosiaalisen median käytölle lastensuojelussa. Viitattu 19.10.2017 <http://skl.e-julkaisu.com/lastensuojelu-ja-some/>

Merilampi, R. 2014. Mediakasvatuksen perusteet. Helsinki: BTJ Finland Oy

Metso, T. 2013. Vanhemmat osallisina koulun arjessa. Helenius, J. (toim.) Reissu vihkosta dialogiin – Ideoita kodin ja koulun yhteistyöhön. Viitattu 6.11.2017 https://www.vantaa.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/vantaa/embeds/vantaawwwstructure/113074_reissuvihkosta_dialogiin_ideoita_kodin_ja_koulun_yhteistyohon.pdf

Neitola, M. 2013. Vertaissuhteiden merkitys ja muotoutuminen kasvuyhteisössä. Marjanen, P., Marttila, M. & Varsa, M. (toim.) Pienten piirissä: Yhteisöllisyyden merkitys lasten hyvinvoinnille. Jyväskylä: PS-kustannus

Nyysölä, K. 2008. Mediakulttuuri oppimisympäristönä. Helsinki: Edita Prima

Opetushallitus 2011. Tieto- ja viestintäteknikka opetuskäytössä – Välineet, vaikuttavuus ja hyödyt: Tilannekatsaus toukokuu 2011. Viitattu 1.11.2017 [http://www.oph.fi/download/132877 Tieto- ja viestintateknikka opetuskaytossa.pdf](http://www.oph.fi/download/132877_Tieto- ja_viestintateknikka_opetuskaytossa.pdf)

Opetushallitus 2012. Sosiaalisen median opetuskäytön suositukset. Viitattu 19.10.2017 [http://www.oph.fi/download/140104 sosiaalisen median opetuskayton suosituks.pdf](http://www.oph.fi/download/140104_sosiaalisen_median_opetuskayton_suosituks.pdf)

Opetushallitus 2016. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016. Tampere: Juvenes Print - Suomen Yliopistopaino Oy

Parrila, S. & Fonsén, E. (toim.) 2016. Varhaiskasvatuksen pedagoginen johtajuus: Käsikirja käytännön työhön. Jyväskylä: PS-kustannus

Saaranen-Kauppinen, A. & Puusniekka, A. 2006e. Koodaus. KvaliMOTV – Menetelmäopetuksen tietovaranto. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto (ylläpitäjä ja tuottaja). Viitattu 20.10.2017. http://www.fsd.uta.fi/menetelmaopetus/kvali/L7_2_2.html

Saaranen-Kauppinen, A. & Puusniekka, A. 2006a. Aineiston määrä ja tutkittavat. KvaliMOTV – Menetelmäopetuksen tietovaranto. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto (ylläpitäjä ja tuottaja). Viitattu 14.11.2017. http://www.fsd.uta.fi/menetelmaopetus/kvali/L6_2.html

Siikasalmi, S., 2014. Digitaalinen osallisuus – Utopiaa vai totta? Jämsén, A. & Pyykkönen, A. (toim.). Osallisuuden jäljillä. Pohjois-Karjalan Sosiaaliturvayhdistys ry. Saarijärvi: Saarijärven offset. Viitattu 14.11.2017 <http://www.pksotu.fi/pksotu/wp-content/uploads/2016/06/oSallisuuden-j%C3%A4ljill%C3%A4-verkkoversio-pakattuna-16052014.pdf>

Tilastokeskus 2016. Suomen virallinen tilasto: Väestön tieto- ja viestintäteknikan käyttö 2015. Helsinki: Verkkojulkaisuja. Viitattu 28.10.2017 http://www.stat.fi/til/sutivi/2015/13/sutivi_2015_13_2016-12-14_tie_001_fi.html

Touhula 2017. Toimintatapamme. Viitattu 18.10.2017 <https://www.touhula.fi/touhula/toimintatapamme/>

Vilkka, H. 2005. Tutki ja kehitä. Keuruu: Otavan kirjapaino Oy

Vilkka, H. 2015. Tutki ja kehitä. Jyväskylä: PS-kustannus

Harjanne, K., Kiiskinen, J., Lehtoranta, T., Rauramo P. & Schrooten H. (toim.), 2014. Sosiaalisen median työkäyttö – työsuojausnäkökulma. Työturvallisuuskeskus. Viitattu 29.10.2017 https://ttk.fi/koulutus_ja_kehittaminen/julkaisut/digijulkaisut/sosiaalisen_median_tyokaytto_-_tyosuojausnakokulma

Järvinen, P. 2010. Yksityisyys – Turvaa digitaalinen kotirauhasi. Jyväskylä: WSOYpro Oy

LIITTEET

Liite 1. Infokirje keskusteluryhmästä

Tervetuloa keskustelemaan [ryhmän nimi] aikuisten yhteiseen Facebook – ryhmään!

Hei! Olen sosionomiopiskelija Tampereen ammattikorkeakoulusta ja teen opinnäytetyötäni täällä [ryhmän nimi] ryhmässä. Tutkin työssäni sitä, että miten vanhempien ja päiväkodin työntekijöiden yhteinen keskustelu Facebookissa vaikuttaa kasvatuskumppanuuteen ja voisiko keskusteluryhmästä olla hyötyä päiväkotiryhmässä. Kyseessä ei ole siis mikään uusi tiedotuskanava, vaan keskusteluryhmä, jossa voi jakaa omia ajatuksiaan muiden aikuisten kesken.

Nyt toivoisinkin, että teistä mahdollisimman moni tulisi mukaan keskustelemaan. Ryhmä löytyy Facebookista nimellä *[Ryhmän nimi] keskustelut*. Ryhmään voi laittaa liittymispyyntöjä **15.5. asti, jonka jälkeen piilotan ryhmän vain meille keskustelijoille. Laitan sinne pian linkin alkukyselystä, johon voit vastata anonyyminä. Lopussa tulee vielä toinen vastaava kysely, näitä kyselytuloksia hyödynnän sitten opinnäytetyössäni. Keskusteluryhmän materiaaleja saatan hyödyntää opinnäytetyössäni myös, jos se on tarpeellista. Kaiken keräämäni materiaalin käytän tietysti niin, että kukaan ei ole tunnistettavissa työstä. Tässä ensimmäisessä kyselyssä kartoitan myös hieman sitä, että millaiset keskustelunaiheet teitä voisi kiinnostaa. **Ylläpidän ryhmää 15.5–9.6 välisenä aikana.****

Ideana on, että aloitan joka viikko kaksi keskustelun aihetta, maanantaisin ja torstaisin, liittyen ihan arkisiin asioihin, jotka koskettavat sekä päiväkodissa että kotona. Tarkoitukseni on herätellä keskustelua aiheista, mitään oikeita vastauksia ei ole, vaan kukin saa ammentaa omia näkemyksiään ja kokemuksiaan. On myös mukavaa, jos te innostutte jakamaan keskusteluita ja/tai mielenkiintoisia artikkeleita. Ryhmään tuleminen ei edellytä teiltä kuitenkaan mitään sitoutumista, vaan keskustella saa, kun se tuntuu itselle parhaalta ja niin monesti kuin hyvältä tuntuu. Perheestä saa osallistua myös useampi huoltaja. Keskusteluihin tulee osallistumaan myös [ryhmän nimi] työntekijät. Toivottavasti saamme hedelmällisiä keskusteluita aikaiseksi!

Jos sinulla on ongelmia ryhmään pääsyssä tai lisäkysymyksiä, niin olethan yhteydessä minuun sähköpostitse paprika.ilmaniemi@soc.tamk.fi. Nähdään Facebookissa!

Kevätterveisin Paprika Ilmaniemi

Liite 2. Uudet liittymisohjeet keskusteluryhmään

Moikka!

Kuulin että keskusteluryhmän löytäminen ei ole ollut ihan niin yksinkertainen juttu, kuin kuvittelin, joten liittymisaikaa on pitkitetty.

Jos et ole päässyt liittymään ryhmään, niin kaikista helpointa olisi, että laittaisit minulle sähköpostiin sen sähköpostiosoitteen tai puhelinnumeron, jolla käytät Facebook-tunnuksiasi. Sen avulla voin laittaa sinulle henkilökohtaisen kutsun ryhmään. **Sähköpostiosoitteeni on paprika.ilmaniemi@soc.tamk.fi.** Joillekin ryhmä on löytynyt Facebookista hakemalla *[ryhmän nimi] keskustelut* ja ryhmä on edelleen avoimesti löydettävissä, mutta keskustelut ovat suljettu ryhmän sisään.

Ryhmässä on jo aloitettu vähän keskustelua, mutta kaikki ovat erittäin toivottuja mukaan edelleen. Rohkeasti vain mukaan tutustumaan ryhmän muihin aikuisiin. ☺

Keväisin terveisin Paprika Ilmaniemi (sosionomiopiskelija)

Liite 3. Keskustelualoitukset

1. ULKOILU: <http://www.hs.fi/hyvinvointi/art-2000005179749.html>

Ajattelin että ensimmäisenä aiheena voitaisi ottaa ulkoilu. Tässä voisi miettiä ulkoilun merkitystä päiväkodissa sekä kotona, ulos lähtemistä ja mikä siellä ulkona voisi olla mukavaa puuhaa. Niin tai mitä muuta tahansa aiheeseen liittyvää tulee mieleen. (Ja linkatkaa ihmeessä muuta aiheeseen liittyvää materiaalia, jos tulee mieleen!)

Itselle tuli tällainen artikkeli vastaan, joka nyt on vähän kärjistetty versio ulkoilusta, mutta hyviä pointteja artikkelissa tuli esiin, kuten kuinka unensaanti helpottuu ulkoilusta ja ruokakin maistuu paremmin. Itse ainakin olen havainnut tämän myös ihan selkeästi sekä oman lapseni kohdalla, että päiväkodissa työskennellessäni, mites muilla? Onko selkeitä eroa esim. nukahtamiseen kun on ulkoiltu paljon? Itse kiinnitin enemmän huomiota tuonne artikkelin loppuun, missä oli vinkkejä uloslähtöön lasten kanssa. Nyt tietysti ovesta pääseminen on paljon helpompaa, kun ilmat alkavat lämmitä, mutta kyllä muille ilmoille se pukeminen on aikamoista. Miten te pääsette ulos päiväkotipäivän päätteeksi tai kurakeleillä? Mitenkäs päiväkodissa houkutelaa lapsia siihen itse pukemiseen? Tai kotona, ovatko teidän lapset helppoja uloslähtijöitä? Tai millaisia kävelijöitä teidän kotoa löytyy, mitkä ovat toimivia keinoja kävelyyn houkutteluun? Käveleekö lapset päikyn retkillä reippaasti? Milloin ei tarvitse mennä ulos ja kuinka kauan on hyvä ulkoilla päivittäin teidän mielestä? Miltä tuon lastenhoitajan vinkit artikkelin lopussa teistä kuulostaa, voisiko ne olla toimivia?

2. MEDIA: <http://yle.fi/uutiset/3-9323350>

Ulkoa onkin hyvä siirtyä sisälle ja seuraava keskustelunaihe on media. Löysin tähän liittyen tällaisen artikkelin liittyen lasten käyttämään ruutuaikaan ja siitä tehtyyn tutkimukseen, jonka mukaan testiryhmän 3-6 – vuotiaiden lasten keskimääräinen ruutuaika oli 1 h 51 min. Toki tässä tutkimuksessa oli jo noita kuusikin vuotiaita, mutta silti aika mielenkiintoinen tutkimus mielestäni.

Itse en näe lasten median käyttöä pelkästään huonona asiana, vaan siinä on myös paljon mahdollisuuksia, jos se tapahtuu valvotusti ja hieman mietitään, että mitä sieltä ruudulta katsotaan. Esimerkiksi Pikku Kakkonen on mielestäni hyvä ja opettavainen monella tapaa

jo ohjelmana, mutta heillä tuntuu olevan myös hyvä ja opettavainen nettisivu sekä sovel-
lus puhelimeen ja tablettiin (ehkä nämä jälkimmäiset tämän ikäisillä enemmän). Tietysti
uskon myös, että lapsillakin on välillä lupa rentoutua, kuten meillä aikuisilla, että ei sen
kaiken katsottavankaan koko ajan tarvitse opettavaista olla, mutta itse ainakin sitä arvos-
tan.

Käyttävätkö teillä lapset puhelimia/tabletteja tai katsovatko televisiota? Onko niihin joi-
takin sääntöjä tai rajoituksia? Entäpä YouTube-kanavat, joita moni (jo tämän ikäinen)
lapsi tuntuu katselevan sekä suomeksi että englanniksi? Onko nämä teille tuttuja? Pal-
jonko teillä katsellaan telkkaria, mitä sieltä katsotaan ja millaisissa tilanteissa? Onko joi-
takin erityisen hyviä ja elokuvia tai ohjelmia, joita voisitte suositella muille? Päiväkodin
näkökulmaa olisi myös kiva kuulla, että hyödynnättekö te jollakin tapaa mediaa päiväko-
dissa tai mitä ajatuksia lasten median käyttö herättää?

Jälleen kehotan rohkeasti kertomaan vain omia ajatuksianne aiheesta ☺ Oli kiva lueskella
tuota aiempaa aloitusta, kun niin aktiivisesti kommentoitte!

3. KÄYTÖSTAVAT & TUNNETAIDOT: <http://www.is.fi/perhe/art-2000005006798.html>

Tällä kertaa artikkeli ei ole ehkä niin luotettava sivusto, kuin aiemmat, mutta mielestäni
ihan mielenkiintoinen liittyen lapsen itseilmaisuuun. Ajattelin, että tässä keskustelussa voi-
simme jakaa ajatuksiamme ja kokemuksiamme myös muuhun tunnekasvatukseen, vaikka
artikkeli käsittelee lähinnä lyömistä. Siitäkin puhuminen on tietysti myös tärkeää, kun
sitä tämän ikäisillä usein ilmenee ja se liittyy hyvin aiheeseen, kun tunteiden ilmaisua
vasta opetellaan. Omaan silmääni nuo listatut asiat olivat ihan valideja keinoja opettaa
lasta oikeaan suuntaan vai mitä olette mieltä?

Olisikin mielenkiintoista kuulla, että kuinka teillä opetellaan tunnetaitoja lapsen kanssa
ja käsittelemään esimerkiksi pettymyksiä? Onko tarvinnut ottaa käyttöön joitakin toistu-
via tapoja, joilla puututaan lapsen ei-toivottuun käytökseen? Sama kiinnostaa tietysti
myös päiväkodin puolelta, että kuinka päiväkodissa tunnetaitoja opetellaan ja millaisia
keinoja käytetään arjessa, vaikka tilanteessa, jossa lapsi käyttäytyy ei-toivotusti? Voiko
sellaista käytöstä ennaltaehkäistä jollakin tavalla?

Miten muuten tunteiden ilmaisua opetetaan lapsille kotona tai päiväkodissa? Millaisissa tilanteissa olette huomanneet, että lapsi on tarvinnut apua tunteiden käsittelyssä?

4. LEIKKI & KAVERIT

Ajattelin, että voisin aloittaa aiheen, joka vähän vielä sivuaa noita edellisiä tunnetaitoja tai enemmänkin mihin niitä tarvitaan. Eli tämä seuraava keskustelunaihe on kaverisuhteet päiväkodissa (ja kotona) sekä leikkitaidot. Leikki on olennainen osa lapsen kasvua ja kehitystä ja sen kautta opitaan paljon erilaisia taitoja, kuten juuri noita tunnetaitoja. Erityisen kiinnostavaa olisi kuulla, päiväkodin näkökulmaa siitä, että kuinka päiväkodissa tuetaan ja mahdollistetaan lasten päivittäistä leikkiä? Entä millaisia ilmiöitä päiväkodissa näkyy kaverisuhteissa? Miten huomioidaan, että kaikki pääsevät leikkeihin mukaan ja millaisia leikkejä leikitään koko ryhmällä? Entäpä silloin kun leikin saa valita itse ja kuinka leikin valinta päiväkodissa tapahtuu? Mikä on leikin merkitys työssä(si)? Vanhemmat voisivat miettiä tätä leikki-kysymystä sen kautta, että mitä kotona leikitään ja kuinka itse osallistutte lasten leikkeihin? Millaisia leikkijöitä teidän lapset ovat ja onko teillä paljon leikkikavereita päiväkodin ulkopuolella? Mitä lapset kertovat kotona päiväkodin leikeistä?

Kaikkea muutakin mitä vain tulee mieleen lapsen kaverisuhteista tai leikeistä mieleen, niin saa kommentoida ☺

Linkkaan tähän alle vielä pari kirjoitusta leikkiin liittyen, olivat mielestäni hyviä näkemyksiä. Kiva kun olette muutoinkin jaksaneet keskustella täällä ryhmässä, on ollut mukavaa jutella ☺

<https://www.xn--leikkipiv-12ac.fi/heittaydy-leikkiin/>

<https://www.xn--leikkipiv-12ac.fi/vasu-perusteet-leikin-asialla/>

5. KASVATUSKUMPPANUUS

Moikka! Aika on mennyt todella nopeasti – ainakin minusta. Ajattelin nyt, että tehdäänkin tämä viimeinen aloitus vähän poikkeavasta aiheesta, nimittäin kasvatuskumppanuudesta. Se oli kuitenkin tämän keskusteluryhmän perimmäinen idea, että jos olisi jokin kanava,

jossa näitä kasvatustajatuksia pääsisi jakamaan niiden ihmisten kesken, jotka näitä lapsia kasvattavat :)

Onhan tämäkin oiva kasvatuksellinen kysymys, että millaista olisi päiväkodin ja vanhempien välinen yhteistyö ihanteellisimmillaan tässä ryhmässä. Ajattelin, että tähän voisi heitellä ajatuksia siitä, että mitä esim. vanhemmat tahtoisivat päiväkodilta? Miten tahtoisitte osallistua päivähoitoon ja mikä on kasvatusyhteistyön merkitys teille itsellenne? Millaisiin asioihin olisi kiva pystyä vaikuttamaan?

Entäpä päiväkotia, millaista osallistumista te kaipaisitte vanhemmilta päiväkodin arjessa? Millaiset kanavat ovat teidän mielestä hyviä tiedottamiseen? Mitkä ovat hyviä tilanteita puhua tarpeellisista asioista? Jos päiväkodissa heräisi huoli lapseesi tai perheeseesi liittyen, niin kuinka tahtoisitte asian otettavan esiin? Entäpä, jos vanhemmalla on huoli lapsesta tai päiväkodin toiminnasta, niin missä asiasta voi puhua? Millaisia asioita on kiva kuulla lapsen päivästä päiväkodissa ja millaisia asioita taas on hyvä kuulla kotoa? Miten kommunikaatiota voisi teidän mielestänne parantaa ja mikä siinä on nyt hyvää? Nyt sitten taas ihan mitä vain ajatuksia rohkeasti tähän liittyen :)

Liite 4. Aloituskyselyn runko vanhemmille

Annettu vanhemmille vain sähköisessä muodossa.

ESITIEDOT

Vastaajan ikä numeroina	_____
Sukupuoli	Mies Nainen Muu
Taloudessa asuvien lasten lukumäärä	1 2 3 4 5 6 tai enemmän

PÄIVÄKODIN JA KODIN VÄLINEN YHTEISTYÖ

1=eri mieltä 2=jokseenkin eri mieltä 3=ei samaa eikä eri mieltä 4=jokseenkin samaa mieltä 5=samaa mieltä

Koen että voin vaikuttaa päiväkodin arkeen.	1 2 3 4 5
Haluan vaikuttaa päiväkodin arkeen.	1 2 3 4 5
Voin ottaa esiin minua painavan huolen päiväkodissa.	1 2 3 4 5
Uskon että ryhmän työntekijät ottaisivat esiin huolen, jos heillä olisi sellainen lastani koskien.	1 2 3 4 5
Tiedän, millaisia asioita päiväkodissa tehdään päivittäin.	1 2 3 4 5
Päiväkodin arjessa on riittävästi aikaa keskustella lapseni asioista.	1 2 3 4 5
Tiedän minulla ja päiväkodin henkilökunnalla olevan yhteinen kasvatussuunta.	1 2 3 4 5
Kerron lapseni kuulumisia päiväkotiin.	1 2 3 4 5
Tuntuu, että päiväkodissa ollaan kiinnostuneita perheen kuulumisista.	1 2 3 4 5
Tutustuisin mielelläni paremmin päiväkodin henkilökuntaan.	1 2 3 4 5
Olen tyytyväinen päiväkodin ja kodin väliseen yhteistyöhön.	1 2 3 4 5

Tähän voit kertoa omin sanoin päiväkodin ja kodin yhteistyön tämänhetkisestä tasosta.

YHTEISTYÖ MUIDEN VANHEMPIEN KANSSA

1=eri mieltä 2=jokseenkin eri mieltä 3=ei samaa eikä eri mieltä 4=jokseenkin samaa mieltä 5=samaa mieltä

Olen vapaa-ajalla tekemisissä ryhmän muiden lasten vanhempien kanssa. 1 2 3 4 5

Päiväkotiryhmän vanhempien välillä on vahva yhteisöllisyys. 1 2 3 4 5

Tutustuisin mielelläni paremmin muiden ryhmässä olevien lasten vanhempiin. 1 2 3 4 5

Koen vanhempien välisen kanssakäymisen luonnollisena. 1 2 3 4 5

Olen päässyt keskustelemaan muiden lasten vanhempien kanssa päiväkodin arjesta. 1 2 3 4 5

Olen tyytyväinen muiden lasten vanhempien kanssa olevaan keskusteluyhteyteen. 1 2 3 4 5

Päiväkodin toiminta on edesauttanut muihin vanhempiin tutustumista. 1 2 3 4 5

Tähän voit kertoa omin sanoin vanhempien yhteistyön tämänhetkisestä tasosta.

KESKUSTELURYHMÄ

Mielenkiintoisia keskustelunaiheita voisi olla? (Voit valita useamman vaihtoehdon)

- Arjen rutiinit
- Ruokailu
- Nukkuminen
- Ulkoilu
- Rajat
- Lapsen tunteet
- Kaverisuhteet
- Lasten liikunta
- Lapset ja media
- Käytöstavat

Muita ideoita keskusteluille?

Liite 5. Teemahaastattelun runko

TEEMAHAASTATTELUN RUNKO

Haastatteluteemat

1. Lähtökohdat

- Millainen lähtötilanne oli keskusteluun?
- Millaista ja missä on aiemmin tapahtunut vuorovaikutus vanhempien kanssa?
- Miltä idea keskusteluryhmästä vaikutti?
- Miltä keskustelun aloittaminen tuntui?
- Mitä odotuksia keskustelulle oli?
- Onko vanhempien kanssa keskusteltu sosiaalisessa mediassa aiemmin?

2. Keskustelu keskusteluryhmässä

- Miten helppoa keskustelulle oli löytää aikaa työpäivän aikana?
- Oliko keskusteluun ryhtyminen helppoa vai pakote?
- Mitä hyviä puolia keskustelussa oli?
- Mikä ei toiminut kovin hyvin? Miten sitä olisi voinut muuttaa?
- Facebook, toimiva vai ei?
- Millaista palautetta vanhemmilta?
- Mitä mieltä olitte keskustelun aiheista?
- Miten keskustelu onnistui vanhempien kanssa?
- Oppiko keskusteluista jotakin uutta perheistä/vanhemmista? Tuliko uusia ideoita? Oppiko tuntemaan vanhempia paremmin?
- Tuliko Facebookin keskustelut koskaan puheeksi tulo- tai hakutilanteissa?

3. Kehittämisehdotukset

- Millainen olisi tilanne, jossa tällainen ryhmä olisi toimiva?
- Miten ideaa voisi kehittää? Kannattaako sitä kehittää?
- Miten informaatiotekniikkaa voisi hyödyntää vanhempien kanssa työskennellessä?

Liite 6. Kysely osallistuneille vanhemmille

Jaettu vanhemmille vain sähköisessä muodossa.

ESITIEDOT

Vastaaajan ikä numeroina _____

Sukupuoli Mies
Nainen
Muu

Taloudessa asuvien lasten lukumäärä _____

KESKUSTELURYHMÄ

1=eri mieltä 2=jokseenkin eri mieltä 3=ei samaa eikä eri mieltä 4=jokseenkin samaa mieltä 5=samaa mieltä

Keskustelu ryhmässä on ollut mielenkiintoista.	1 2 3 4 5
Keskusteluryhmä on ollut hyödyllinen.	1 2 3 4 5
Keskustelunaiheet ovat olleet hyviä.	1 2 3 4 5
Tiedän nyt paremmin, kuin ennen keskusteluryhmää, mitä päiväkodissa tapahtuu päivisin.	1 2 3 4 5
Tiedän nyt paremmin, kuin ennen keskusteluryhmää, millainen kasvatussuunta päiväkotiryhmän työntekijöillä on.	1 2 3 4 5
Olisin kiinnostunut jatkamaan vastaavaa keskustelua myöhemmin.	1 2 3 4 5
Keskustelualoitukset ovat herättäneet mielenkiintoni.	1 2 3 4 5
Olen saanut keskusteluryhmän myötä paremmin kontaktia ryhmän muihin vanhempiin.	1 2 3 4 5
Olen saanut keskusteluryhmän myötä paremmin kontaktia ryhmän työntekijöihin.	1 2 3 4 5
Keskusteluryhmästä tiedottaminen oli riittävää.	1 2 3 4 5
Keskusteluryhmän ajankohta oli hyvä.	1 2 3 4 5
Tuntuu, että päiväkodissa ollaan kiinnostuneita perheen kuulumisista.	1 2 3 4 5
Tähän voit kertoa omin sanoin päiväkodin ja kodin yhteistyön tämänhetkisestä tasosta.	1 2 3 4 5

Tähän voit tarkentaa ajatuksiasi keskusteluryhmän vaikutuksista.

Miten keskusteluryhmää voisi kehittää?

Millaisia asioita opit keskusteluryhmästä?

Mitä muuta haluaisit sanoa keskusteluryhmän toimivuudesta tai keskustelunaiheista?

Liite 7. Kysely ei-osallistuneille vanhemmille

Kysely keskusteluryhmästä

Vastaa vain, jos et ollut mukana [ryhmän nimi] vanhemmat -keskusteluryhmässä. Vastauksia käytetään opinnäytetyössä niin, että kukaan ei ole tunnistettavissa vastauksista ja niitä ei jaeta minnekään eteenpäin. Kysely on sama kuin sähköinen versio, joten vain toiseen vastaaminen riittää. Kyselylomakkeita on tarkoituksella kaksi, jotta perheestä voi vastata myös useampi huoltaja.

Vastaajan ikä numeroina _____

Taloudessa asuvien lasten lukumäärä
numeroina _____

Vastaaja sukupuoli
(ympyröi oikea vaihtoehto)

Mies
Nainen
Muu

Ympyröi mielestäsi sopivin vaihtoehto.

1=eri mieltä 2=jokseenkin eri mieltä 3=ei samaa eikä eri mieltä 4=jokseenkin samaa mieltä 5=samaa mieltä

Keskusteluryhmä ei ole mielestäni tarpeellinen.	1	2	3	4	5
Facebook on mielestäni huono alusta keskusteluryhmälle.	1	2	3	4	5
Keskusteluryhmästä tiedottaminen oli mielestäni riittävää.	1	2	3	4	5
Keskusteluryhmän ajankohta ei sopinut minulle.	1	2	3	4	5
Haluan vaikuttaa päiväkodin arkeen.	1	2	3	4	5
Tiedän, millaisia asioita päiväkodissa tehdään päivittäin.	1	2	3	4	5
Päiväkodin arjessa on riittävästi aikaa keskustella lapseni asioista.	1	2	3	4	5
Tiedän minulla ja päiväkodin henkilökunnalla olevan yhteinen kasvatussuunta.	1	2	3	4	5
Tuntuu, että päiväkodissa ollaan kiinnostuneita perheen kuulumisista.	1	2	3	4	5
Tutustuisin mielelläni paremmin päiväkodin henkilökuntaan.	1	2	3	4	5
Olen tyytyväinen päiväkodin ja kodin väliseen yhteistyöhön.	1	2	3	4	5
Olen vapaa-ajalla tekemisissä muiden päiväkotiryhmän lasten vanhempien kanssa.	1	2	3	4	5
Tutustuisin mielelläni paremmin muiden päiväkotiryhmässä olevien lasten vanhempiin.	1	2	3	4	5
Olen päässyt keskustelemaan muiden lasten vanhempien kanssa päiväkodin arjesta.	1	2	3	4	5

Tähän voit eritellä paremmin syitä, miksi Facebook-ryhmään liittyminen ei ollut sinulle mahdollista.

Olisitko voinut liittyä ryhmään jossakin toisessa tilanteessa? Millaisessa?

Millaisessa tilanteessa informaatiotekniikkaa tai sosiaalista mediaa voisi hyödyntää varhaiskasvatuksessa?

Kiitos vastauksista! Voit palauttaa lomakkeen suljettuna kuoressa päiväkotiin 16.6 mennessä. Hyvää kesää 😊

Terveisin sosionomiopiskelija Paprika Ilmaniemi